

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

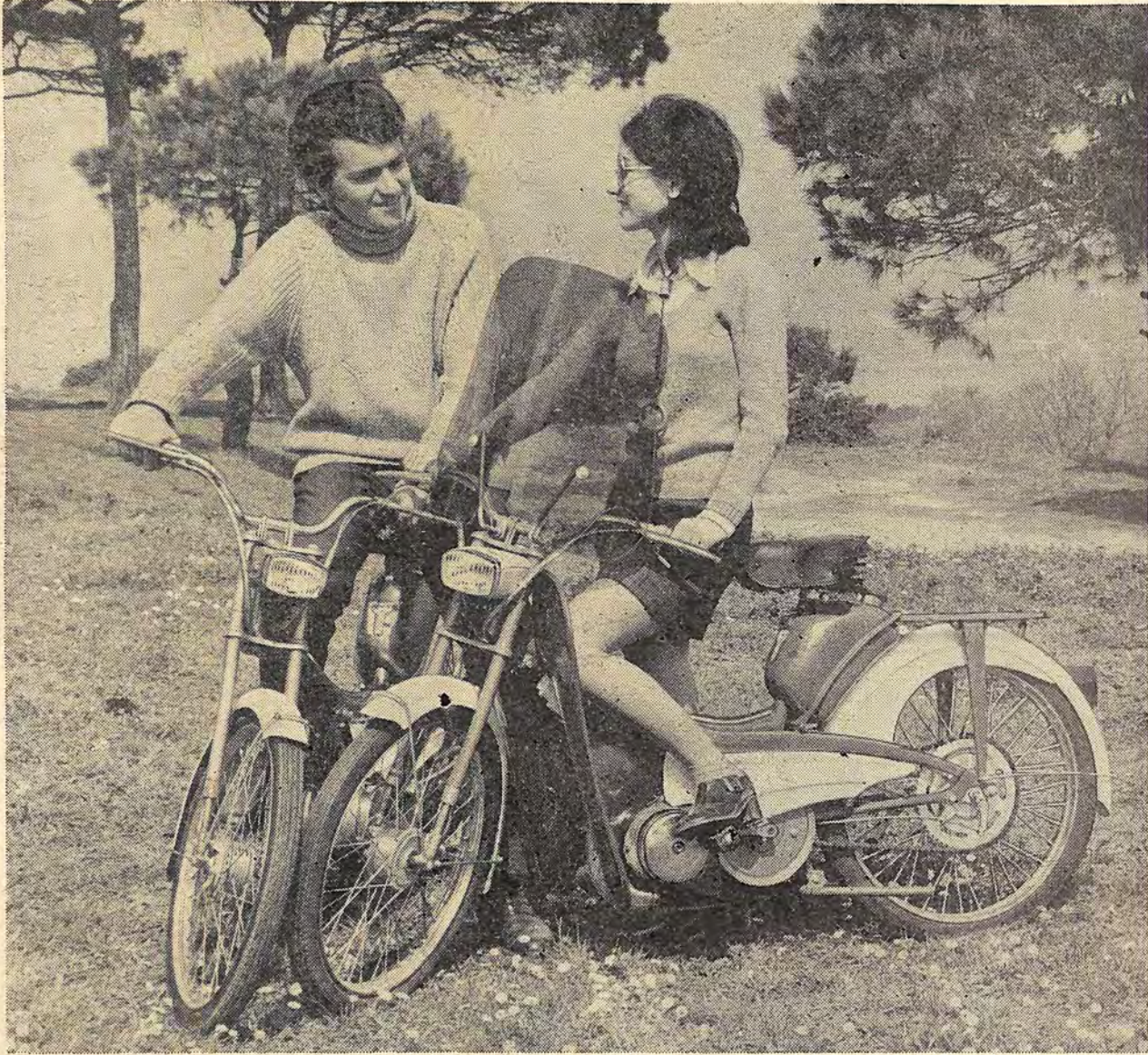
Aklınla

BAHAR TEMİZLİĞİ !..

— SORMA ŞEKERİM ,TAM BENİ KAÇIRIYORLARDI
ŞIKI YÖNETİM İMDADIMA YETİŞTİ !..

Mobilet ile güzel günler

*Gezmede, eğlenmede
Mobilet gençlerle yan yana,
her yerde ellerinin altında,
kafa dengi bir dost.
Mobilet, hızlı, emniyetli, kullanışlı,
rahat.
Mobilet gençlerin yaşama sevincine
ortak.*

MOTOR TİCARET A.Ş.
Büyükdere Cad. 97, Mecidiyeköy - İstanbul,
Tel.: 47 80 00

- *Otomatik vitesli.
- *Şık ve bol aksesuarlı.
- *Ekonomik (4 liraya 100 km.)
- *Bisiklet ehliyetiyle kullanılır.
- *Taşıt alım vergisi yoktur.

Peşin 3.990 lira*

16 ay vadeli:

Peşin 490, ayda 250 lira.*

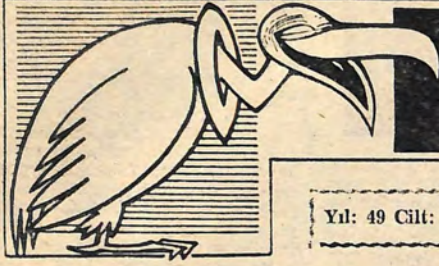
*İstanbul teslimi fiyatıdır.

Mobylette

Al bir Mobilet, yaya kalma rahat ol!

(Manajans : 1097 — 58)

AKBABA

Yıl: 49 Cilt: 20 Sayı: 20 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 5 Mayıs 1971 * Fiyatı: 125 Krs.

İNİŞLİ ÇIKIŞLI İSTANBUL...

İSTANBUL eskiden yedi tepe üstüne kurulmuş bir kent olmakla meşhurdur. Şimdi şehir öylesine yayıldı ki, ne yedi tepe, ne onyediyi tepe... Asya'dan Avrupa'ya, Boğaz'dan Haliç'e, Marmara'dan Karadeniz'e uzanan güzelim İstanbul, bir bakıma güçsüz bucaksız izlenimi yaratıyor. Gecekondulardan gökdenlenlere, çamurlu sokaklardan asfalt caddelere, sefaletten sefahate ve güzellikten çirkinliğe kadar kaç tepeye ve kaç çukura raslayacaksınız İstanbul'u gezerken... İstanbul gerçekten inişli ve çıkışlı bir belde...

Çamlıca tepesinden seyredeceğiniz manzara nefesinizi keser. «Dünyada böylesine güzel bir yer daha var mı» diye düşünürsünüz; ama Sağmalcılar'ın çamurlu sokaklarında, Kasımpaşa'nın lağım çukurlarında dolaşırken burnu nuzu tıkar:

— Hey Yârabbi, bu ne pislik! diye haykırırsınız.

Marmara'nın suyu cam gibidir. Boğaz'ın ortalarına doğru göğün mavisi yansır. Kıyılarda ise çöplüktür deniz... Haliç bataklık sayılır artık... Kızkulesi Galata'ya, Galata kulesi Beyazıt'a bakar.

Camilerin minareleri göğe tırmanırken yarışır birbirleriyle güzellikte... Dört bir yanda yükselen apartmanlar, çirkinliğin katlarını sefertası gibi üstüste taşırlar.

Nedim:

«Bu şehir-i İstanbul ki..» demiş.

Evet, bu şehir-i İstanbul'un sokaklarında aç çocuklar dilenir ve gece kulüplerinde su gibi harcanır para... Taşı toprağı altındır bu şehir-i İstanbul'un.. bir metrekaresi bazan bin liraya gelir ve köşe başlarında serseriler, esrarkeşler, kimsesizler, bu altın döşegin üstünde yatarlar umutsuz...

Sultanahmet hippiler karargahıdır, Tophane yerli esrarkeşlerin ikametgâhı... Özel okullar türemiştir şehrin her yanında mantar gibi... Köprü'nün altında balık tavası yapılır, Çiçek Pasajı'nda içki içilir, Perşembe Pazarı'nda banknot istif edilir, Babıâli'de gazete ve Beyoğlu'nda randevu evi basılır. Karacaahmet'te ölümler yatar ve gecekonduarda diller... Bazan bir sokağın başında mezar taşı görülür, bazan bir hamamda göbek taşı... Taşları meşhurdur İstanbul'un... Kızlaşı, Çemberlitaş, Toptaşı'nın yarısı

sıra şehrin arka sokaklarındaki arnavut kaldırımları baştanbaşa taşdır. Bazan bu taşlarla baş yarılr, bazan kaş... İstanbul bir garip şehirdir ki bir sengine yekpâre Acem mülkü feda edilir. Karakolları aynalıdır şehrin. Bu ayna her zaman görülmez. Bazan derinden derine bir suzınâk faslı duyulur. İşte o zaman anlaşılır ki vatandaşlardan biri: — Karakolda ayna var.. şarkısını söylüyor.

İstanbul'da Anadolu'nun her bir yerinden insanı bulmak kolaydır. Altmışyedi ilden vatandaşsa adım başına raslar ve selâmlarsınız:

— Merhaba hemşerim!

Altmışyedi ilin altmışyedi insanı cevap verir:

— Merhaba hemşerim!

Ama bu kadar hemşeri arasındadır İstanbul hemşerisi yoktur.

Nerededir İstanbul hemşerisi?

Kimbilir! Belki bir eski kitabın sayfaları arasında... Belki de Karacaahmet mezarlığının koyu sivilileri altında... Bazan sonbahar akşamları veya ilkbahardan yaz'a dönmüş günlerin kuytuluklarında raslırsınız kendisine...

Kalıplı fesi, ütülü pantolonu, kolalı yakası, uzun setresiyle, geçmiş rüyanın kahramanlarından biri gibi ses çıkarmadan yürür:

— Nasılsınız beyefendi?

— Duacınızım efendim..

Ve dualar şehridir İstanbul...

Yatırırla donanmıştır her yanı... Gece bastığı vakit mumlar parlar evliya mezarlarında... Bir genç kızın yüreği titrer bazan mum ışığında ve bazan bir kadının özlemi... Çeşmeler ne güzeldir suyu akmasa bile...

İstanbul pek tekin değildir. Yürürken sağa sola bakmalı, cebine cüzdanına mukayyet olmalı... Yoksa paralar pırrrr diye uçar, haberin olmaz.

Eskiden yedi tepe üzerine kurulmuş imiş İstanbul; şimdi ben diyeyim onyediyi, siz deyin yirmiyedi... Bu yirmiyedi tepenin yirmiyedisini de teker teker sayın... Hepsinde İstanbul'u bulursunuz da İstanbul Belediyesini bir türlü bulamazsınız.

Evet, İstanbul'un bir orijinal yanı da Belediye olmamasıdır. Yeryüzünde belediyesiz iki milyonluk bir şehir daha gösterebilir misiniz?

AKBABA

Yazılı

Bedri Baba

MUZAFFER
İZGÜ

NE yapayım, tuttum derdimi o ahpabıma anlattım:

— Vallahi, dedim, dert yalnız benim derdim değil, tüm memleketin derti... Bakıyorsun, zam üstüne zam, eldeki para boğaza yetmiyor, oğlan dersin boyuna sınıfta kalıyor, kız'sa kendini süse verdi, korkuyorum ha yarın kaçacak birine, ha bugün... Sonra, neden bilmem son zamanlarda iyice sinirlerim bozuldu, bilmem neredeki trafik kazası beni fazlasıyla etkiliyor, sonra adam öldürmeler, hırsızlıklar, devlet dairelerindeki aldırılmazlıklar... Yâni ya çıldıracağım vallahi kardeşim...

Bizim eski dost, tüm bu anlattıklarımı sabırla dinledikten sonra:

— Kolay be kardeşim, dedi. Şu senin çektiğin sıkıntıların tümünü biz de çekiyorduk, çok şükür şimdi kurtulduk. Sadece bir ben değil, tüm mahalle kurtuldu, öyle mutlu, öyle mutluyuz ki şimdi?

— Nasıl olur kardeşim, dedim, memleketin şu haline hiç üzülüyor musunuz?

— Yoo...

— Pekiyi, bu hayat pahalılığı, zamlar, öğrenci hareketleri, âşâ-yış-sızlık, bunların hiçbirisi etkilemiyor mu sizi?

— Yooool...

— Aman kardeşim öyle yoo yoo deme çıldıracağım vallahi, sen bu memleketin insanı değil misin yahu, nasıl olur da etkilenmezsin?

— Yoo, dedi bizim dost, etkilenmesine etkilenirim, hem de çok etkilenirim, amma biz bunun kolayını bulduk!

— Yâni sizin mahalleli?

— Evet, çok kolay bulduk...

— Galiba sizin yeni mahalle Türkiye sınırlarının dışında?

— Değil kardeşim değil, bak dinle de anlatayım... Biz de işte böyle tıpkısı senin gibi her gün sokakta gördüklerimizden, gazetede okuduklarımızdan, evde duyduklarımızdan kahroluyor, artık hayatı çekilmez olarak kabul ediyorduk. Öyle ki, sadece bu yüzden bizim mahallede üç kişi çıldırıp tımarhaneye gitti, bir kişi de intihar etti... Hepimiz başla-

rımızı avuçlarımız içine alıp, «Sonumuz n'olacak?» diye düşünüyorduk... Nasıl düşünmezsin ki kardeşim, ekmeğe beş kuruşluk mu zam, bakıyorsun bir sabah sonra, kömüre zam, elektriğe zam, dolmuşa zam, vapura zam, trene zam... Yolda gelirken bir de öğrenci olayları, ardından bir de gazete haberleri... Eh nasıl geliyorsun artık eve bir düşün... Eve geliyorsun, bu kez karın senin karşına geçip:

«Oğlan bugün yine matematikten sıfır almış» demez mi?

Eh artık, gel de dayan bunca şeye... Düşündük taşındık mahalleli, hepimiz bir araya geldik...

«Yahu ne yapalım biz, görüyorsunuz, üçümüz aklını oynattı, birimiz tatlı canına kıydı, bir çare düşünelim bu işe... Nasıl olsa zamların sonu gelmeyecek, memleket olaylarının sonu bitmeyecek...»

Düşün düşün, aklımıza birden Bedri Baba geldi... Tanımazsın sen Bedri Baba'yı... Bedri Baba emeklidir... Dedik ki kendi kendimize:

«Bedri Baba'yı dert babası yapalım, kimin başı sıkılırsa gitsin Bedri Baba'ya, otursun ona dertini anlatsın, hiç olmazsa böylece derdimi. zi söyler, hafifler, kötü kötü şeyler yapmaktan kurtulmuş oluruz... Ve hemen oracıkta, Bedri Baba'ya vereceğimiz aylığı da kararlaştırdık. Şayet Bedri Baba kabul ederse bu işi, her ay kendi aramızdan topladığımız beşyüz lirayı Bedri Baba'ya verecektik...»

Gittik Bedri Baba'nın yanına. Durumu anlattık; dedik:

— Bedri Baba, durum böyle böyle, sen aslında bizim dertlerimizi dinlemekle, mahalleye yardım etmiş olacaksın. Biz sana bir de oda kiralayacağız. Sabah altıda açacaksın o dayı, akşam beşe kadar. Kimin derdi varsa gelip sana dönecek, böylece hafifleyecek...

Bedri Baba işi kabul etti. Hemen paçaları sıvayıp Bedri Baba'ya şöyle bir oda kiraladık. Ev ev gezerek durumu mahalleliye anlattık:

— Haberiniz olsun ki, bundan böyle her kim ki dertini anlatmak is-

terse, Bedri Baba, Bakkal Mustafendinin karşısındaki bir göz evde oturmaktadır, gitsin ona dertini anlatsın...

Bedri Baba'cık, o günü sabahleyin, gözünü kapıya, kapının kilidini açtığında karşısında beni buldu... Sıkıntılıydım o gün, bir gün önce sigaraya zam yapılmış, elim ayağım titriyordu... Daha adamcağız masasının başına geçmeden başladım konuşmaya:

— Yahu Bedri Baba n'olacak bu memleketin halli be, dedim, bak işte kömüre, elektriğe yine zam yaptılar... Yazık değil mi yahu fakir fukaraya?...

Bedri Baba, gözünü altından bakarak:

— Haklısın evlât haklısın, dedi. Yapmamaları gerekti bu zammı. Her zammın yapılacak zamanı vardır. Hele hele fakir fukaranın tükettiği şeylere zam yapılırken çok düşünmeli. Ama ne demeli evlâdım düşünmüyorlar ki... Haydi üzülmeye üzülmeye, bakarsın bir gün de ucuzlatırlar...

Ben çıkmadan içeriye, Hayriye hanım girdi. Zavallı o da dertli. Kızı nerdeyse yırmıaltısını bitiriyor, bir türlü kusmeti çıkmadı gitti... Başladı Hayriye hanım:

— N'olacak benim kızın sonu Bedri Baba? dedi. Kızcağız evde kaldı gitti. Ben de bir gözümü kapasam, Allah'tan başka kimsesi yok... Yâni Tanrı çirkin yaratmışsa suç benim mi, malumuz mülkümüz yoksa, suç benim mi?

— Haklısın, dedi Bedri Baba, haklısın Hayriye hanım... Düşünmüyor ki insanları, eskidendi o, komşunun kızını başgöz etmek, onu bir yuva sahibi yapmak. Şimdi yapılan yuvaları bozmaya çalışıyorlar...

O günü akşama dek Bedri Baba'nın başı arı gibi kaynadı... Kimler gelip gitmediler Bedri Baba'nın yanına... Hatta gazetede okudukları, «Bir enişte baldızını kırletti» haberini bile gidip Bedri Baba'ya anlattılar:

— Olur mu yahu Bedri Baba, olur mu? dediler...

Ne desin Bedri Baba, her şeye de: — Olmaz çocuklar olmaz, dedi aylıklı dert dinleme memuru olduğu için...

Aradan günler geçti. Tüm mahalle

mutluydu. Gerçekten eskisi gibi birden parlamıyor, birden sinirlenmiyorduk birbirimize... Oysa ki eskiden, kimin çocuğu, kimin kapısının önünde biraz fazla bağırıp, biraz fazla oynadı, hazır hemen kavga:

— Arkadaş arkadaş, çocuğuna sahip ol...

— Sen önce karına sahip ol...

Yok, kalmamıştı millette sinirden eser... İşte bu bakımdan hemen iki ay sonra Bedri Baba'nın aylığına ikiyüzelli lira zam yaptık. Kolay değildi dert babası olmak, kolay değildi herkese lâf anlatmak. Gerçi Bedri Baba'nın, şunu söyle yapın, bunu böyle yapın, diye akıl verdiği yoktu, sadece bizi dinliyordu ama, gerçekten bu iş de dünyanın en güç işlerinden biriydi. Düşün ki kardeşim, seni hiç ilgilendirmeyen bir şeyi bazan dakikalarda, bazan da saatlerle dinleyeceksin... Öyle zamanlar olurdu ki, herkesler aynı şeyi anlatırlardı... Toplum polisi öğrencileri mi dövdü, tamam artık, her gelen Bedri Baba'nın yanında aynı şeyi anlatırdı... Bedri Baba'cık da başını salları, kuzu kuzu dinlerdi...

Aradan bir kaç ay daha geçtikten sonra mahalleli, bu anlatma işine iyice akortlanarak, artık bu iş kendilerini tatmin etmez oldu... Bu kez, Bedri Baba'yı muhatap olarak karışlarına almaya başladılar... Gidiyordu Hayriye teyze Bedri Baba'ya, evde kalmış kızı için, ağzına geleni söylüyordu Bedri Baba'ya:

— Tuu namussuz, tuuu alçak, insan şuna bir koca bulur be... Öldü mü insanlık, hı öldü mü? Yarın öteki dünyaya bilmem ki ne götüreceksin? Sen zaten ne sevap ne de hayır bilmezsin ya... Allah bir şey demem, kurşunlara gelesin Bedri Baba, sürüm sürüm sürünesin Bedri Baba!...

İzmit — İstanbul yolunda bir trafik kazası mı oldu, yirmi kişi öldü, onsekiz kişi mi yaralandı, tümümüz Bedri Baba'nın yanındayız:

— Ulan sen ne biçim söfoürsün be!... Ulan sende hiç din, vicdan, merhamet denen şeyden eser yok mu? Onsekiz ocağı söndürdün ulan alçak, onsekiz evin ocağını incirdiğin ulan namussuz!...

Fatma teyzenin kocası mı kaçtı, koşar Bedri Baba'nın yanına:

— Namussuz, sana neler etmedim neler, seni besleyeyim diye el yanlarında mı çalışmadım, günlerce hasta yatın, kuş sütlünü eksik mi ettim yanından? Sırtımda çıkardım mı seni hastanenin koğuşuna... Gözüne dizine durur inşallah koca gibi senin, koca ayıl... Burmandan fitil fitil gelir inşallah!...

Öğrenci olayı mı, yine Bedri Baba'nın yanındayız:

— Ulan sen öğrenci misin, yoksa komando musun? Utanmıyor musun ulan arkadaşlarını sınavlara sokmayıp, binaları sunları bunları işgal etmeye?... Yakışır mı ulan bu sana? Şuna bak şuna, bir de toplum polisi olacaksın güya... Sen polis misin, yoksa kol kıran, kafa kıran mısın?...

Pirince zam mı gelmiş, koşun Bedri Baba'nın yanına:

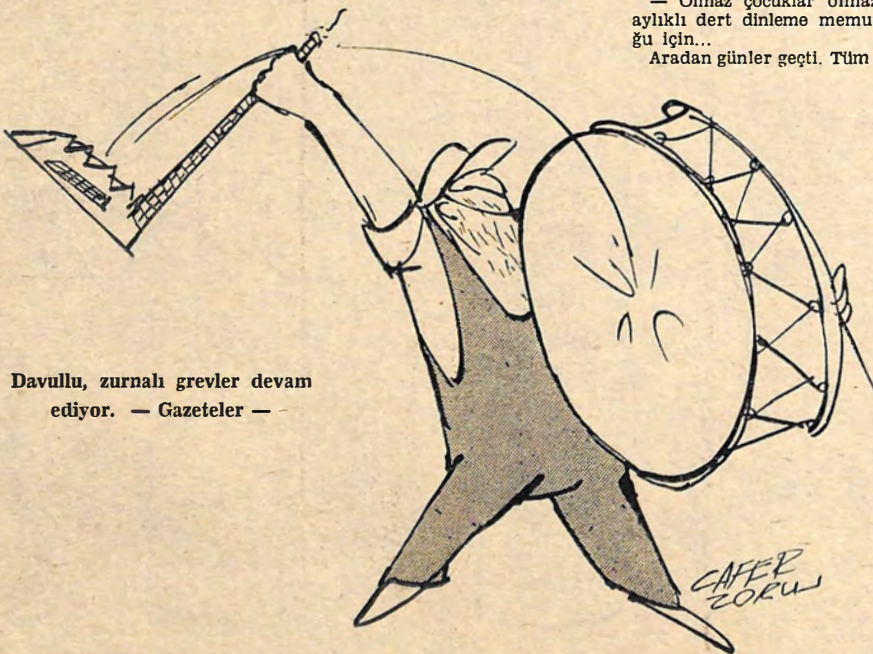
— Ulan sen ne utanmaz adamsın be, daha geçen gün yapmadın mı pirince zam? Yok ki, şu surata bakın surata, rabbiyesili silinmiş efendim, rabbiyesili, tuuu sana koca domuz, tuu sana!...

Biri karısının pişirdiği yemeği mi beğenmedi, eh ne güne duruyor Bedri Baba:

— Ulan sana karı diyenin boynu kopsun be!... Kariymış, hay kara yere gelesin edepsiz... Ulan bu sulu köfte yenir mi, namussuz?... Bunu ancak senin gibi ağzının tadını bilmeyen eşekler yer!... Tuu senin kağına kıyafetine, beceriksiz!...

Oğlan matematikten iki mi aldı geldi, koş Bedri Baba'nın yanına:

— Ulan senin gibisi öğretmen olursa ancak bu kadar olur. Sen öğretmen değil ya sığır çobanı bile olamazsın... Aşşalık herif seni, ah! şşş şşş herif seni!...

Davullu, zurnalı grevler devam ediyor. — Gazeteler —

Yazısız

Toto dokuzda mı kaldı, koş Bedri Baba'nın yanına:

— Ulan hayır, hiç insan kendi sahasında yenilir mi lan, bürölce öküzlü!... Biz de tuttuk seni adamdan sayıp, sana bir'i kondurduk... Hay Allah birler gibi kupkuru kalasın!...

Gerçekten günden güne Bedri Baba, aynı bir gibi kuruyup kalıyordu oturduğu masanın ardında... Maasını bin liraya çıkardık, binbeş yüz liraya çıkardık, ikibin liraya çıkardık, mümkünü yok kuruyordu Bedri Baba... Günden güne, yanan bir mum gibi eriyip gidiyordu...

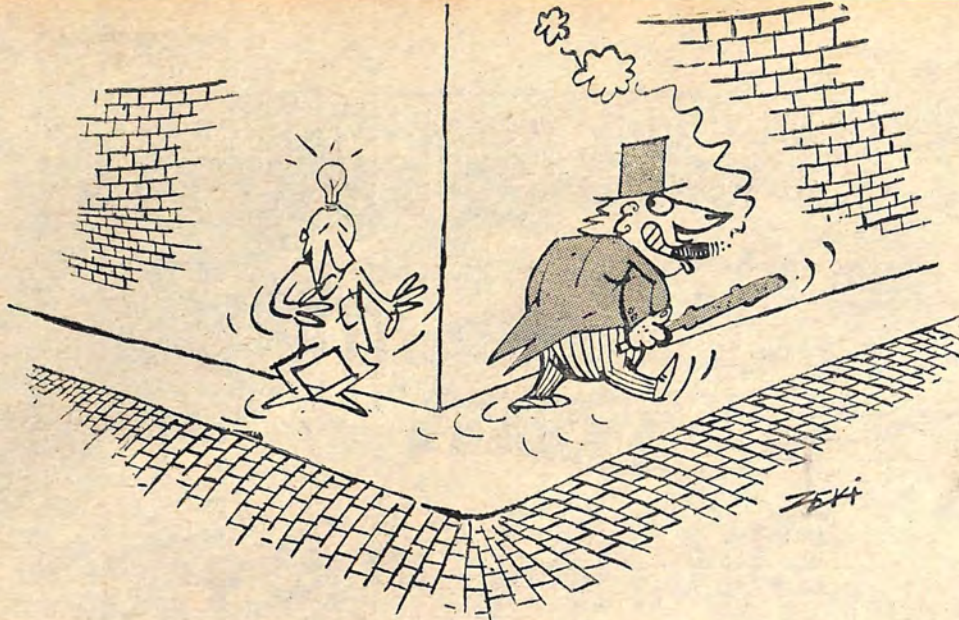
— Yahu aman Bedri Baba, etme eyleme, çok şükür millet ancak senin sayende yaşayıp gidiyor, sen ol. mazsan biz ne yaparız, kime söver, kime sayarız?... Etme Bedri Baba, bizi mahzun koma Bedri Baba!...

Bir gün Bedri Baba'yı masasında sen sağol öyle bulduk... Bir de mektup bırakmıştı masanın üstüne. Diyordu ki mektubunda:

«Milletin derdi, bitirdi, öldürdü beni... Elveda dertli dünya, elveda dertli milletim.»

İşte böyle kardeşim, öyle mutlu. duk ki, daha bundan onbeş gün öncesine dek... Ama gitti Bedri Baba... Arıyoruz bir tane daha Bedri Baba, bakalım bulabilecek miyiz?

Muzaffer İZGÜ

Elektriğe zam yapılacak. — Gazeteler —

ÖZELLİKLE kışın, Ankara'nın havası hiç de güzel değildir. Tabii yüksek yerler hariç. Yükseklerde oturanların havası iyidir de, Ankara'nın çukurunda oturanların havası hiç iyi değildir.

Ama, «Ankara'nın havası, Ankara'lıları ilgilendirir» diyeceksiniz. Bugünlerde işler hiç de öyle değil. Herkeste bir merak:

— Ankara'da hava nasıl?... Üşenmeyip, İstanbul'dan telefon ederek soranlar bile var. Hatta son günlerde, Ankara'nın havasını anlamak için, Anadolu'dan heyetler bile gelmeye başladı. Bu yüzden de Bakanlar, haftada bir gün ziyaretçi kabul edeceklerini açıklamak zorunda kaldılar.

Ankara'daki havayı anlamak üzere, uzak yerlerden kalıp gelmemeleri için, bazı vatandaşlara Ankara'nın havasını anlatmaya çalışacağım.

Ankara'da hava, biraz ters bu günlerde.

Eskiden havadar olan yüksek yerler, hiç de iç açıcı değil. Burarlarda oturanlar, artık Ankara'nın havasından hoşlanmıyorlar. Ankara'nın çukurunda oturanlar ise, «Ümitli bir bekleyiş» içinde.

— Ne bekliyorlar? diye soramayın.

Zira bazı kimseler hemen şu cevabı yapıyorlar:

— Deccal'i bekliyorlar.

Bu gidişle, ortaya çıkınayan, bir o kalacakmış.

Bazı çevreler, 12 Mart Muhtırasının sadece bir başlangıç olduğunu ve asıl olacakların bundan sonra olacağını söylüyorlar. 12 Mart, bundan sonra olacakla-

ANKARA'NIN HAVASI

rın sadece birinci basamağı imiş. Birtakım kimseler de, geleceğin sanayicilere ait olduğunu iddia ediyorlar...

— Şu adamı görüyor musun?... Nasıl da kurumlanarak yürüyor.

— Sahi yahu!... Neden acaba?...

— Gelecek onunmuş.

— Piyangodan mı çıkmış bu gelecek?...

— Hayır. Muhtıradan.

— Gelecek neden onun oluyor-muş?

— Kendisi, Sanayi Burjuvası'nı tanıtmış.

— Yaaa!... Hangi fabrikanın sahibi?...

— No fabrikası yahu!... Dışkapı'da tenekeci dükkâm vardır. Soba borusu yapar, o kadar...

«Sanayi Burjuvası bizde henüz bu seviyededir» diyor başkaları da.

Düdüğünü, tenceresini ve kapağını dışardan getirip, burada sap takınca, «Düdüklü tencere yaptım» diyene, sanayici mi denirmiş?... diyorlar.

Böyle sanayi, burjuvasından ne olur, aristokratından ne olur? diye soruyorlar.

Motoru parçalar halinde sandık sandık getirip, burada parçaları birbirine ekle, sonra da:

— Motor yaptım, diye böbürlen ve kendini «Krupp» san.

Buna, montajcılık bile denmez.

Dense dense «Sandıklılık» denir. Böyle bir sanayi burjuvası için muhtıra değil, kartvizit bile vermez kimse...

Son hareketin, Sanayi Burjuvası yararına olduğunu iddia edenlere karşılık verilen cevaplar bunlar.

Başka bir tartışma konusu ise Parlamento.

Parlamentar düzen taraftarı olsun ya da olmasın, herkesin merakı bu konu üzerinde:

— Bu işler, Parlamento ile yürür mü, yürümez mi?...

— Yürüdüğü kadar yürür.

— Ya yürümezse?...

— O zaman Parlamento yürür.

— Nasıl?...

— Bütün parlamenterleri evlere yollayıverirler.

— Hani fena da olmaz.

— Neden?...

— Hiç olmazsa bu vesile ile sevinç çevrelerine gitmiş olurlar.

— Haklısın.

— Yalnız başka bir mesele var ortada.

— Neymiş o?

— Başınıza altıyüz işsiz daha çıkacak demektir bu. Oysa Türkiye'nin en büyük problemlerinden biri de bu işsizliktir. Parlamento kapanınca, altıyüz işsiz daha çıkacak başımıza.

— Boşver canım!... Sanki Parlamento açıkken çok mu iş ya-

pyordu bunlar da, kapanınca işsiz kalacaklar.

— Yanlış söyledim galiba. İşsiz değil, parasız kalacaklar, demem lazımdı.

— Gidip başka bir iş yaparlar artık.

— Bilmezler ki...

— Öğrenirler.

— Demekki yakınlarda yine demokrasi kurtulacak?...

— Nerden anladın? Nasıl kurtulacak?

— Vallahi nasıl kurtulacağını ben de bilmiyorum ama, kurtulacak işte...

Hatırlarsın, 12 Mart günü pek çok politikacı: «Demokrasi kurtuldu» dedi. Eski hükümet islifa etti, politikacılar yine: «Demokrasi kurtuldu» dediler. Arkasından, partilerüstü yeni hükümet kuruldu, politikacılar göre, demokrasi bir kere daha kurtuldu. Yeni hükümet güven oyu aldı, demokrasi tekrar kurtuldu. Bana öyle geliyor ki, bir gün eğer, Parlamento da kapanacak olursa politikacılar yine: «Demokrasi kurtuldu» diyeceklerdir.

— Hani, yalan da değil söyledikleri.

— Neden?

— Demokrasi kurtuluyor.

— Kimden?

— Politikacılardan...

İşte, şimdilik Ankara'nın çeşitli çevrelerinde konuşulan, tartışılan konular bunlar.

Sanırım, Ankara'nın havası hakkında bir fikir verebildim sizlere. Eğer verebildimse, ne mutlu bana.

Bazı vatandaşlar boş yere, kalıp heyetler halinde gelmezler Ankara'ya...

Mehdi ZİT

Yazısız

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI

Yazısız

YEDİ

PAZARTESİ:

Başarı

Çeşitli olayları bir yana itip, hepimizin yüzünü güldürecek niteiik. teki bir haberle başlayalım haftamıza:

«Çalışmalarını hızlandıran Danimarkalı teknisyenler, 25 defa çıkarılan kibrit yapmayı başardılar.»

Yoo, «Danimarka'nın başarısından bize ne?» demeyin hemen.

Danimarka'nın kibrit konusunda ki çalışmaları olmasaydı, bizim Tekel'in kırılması imkânsız bir rekorun sahibi olduğunu da bilmeyecektik.

Hey aslanım, hey! Dünya kibritçiliğinde arayı ne kadar açmış da, kimsenin haberi yok! Ve Kuzey Avrupa, 25 kere çıkarılan bir kibrit yapmayı yenilik sanıyor.

Oysa bildik bileli bizim Tekel kibritleri, en az elli çıkışta yanıyor!

Buna rağmen bizimki ne kasılıyor, ne övünüyor... Büyük bir gizlilikle yetmişbeş çıkışta yanan kibriti gerçekleştirmek için, gece gündüz didimiyor!

SALI:

Haklı korku...

«Sicilya, yapımına başlanan bir köprüyle İtalya'ya bağlanıyor.»

Ortak komşumuz Yunanistan'ın bize uygulamakta olduğu «iyi komşuluk ve sıcak dostluk» politikası, İtalya'yı böyle bir tedbir almaya zorladı her halde.

Adamlar, burnumuzun dibindeki Kıbrıs'ın günden güne bizden nasıl uzaklaştırıldığına baktılar, «Tanrı, Yunan dostluğundan İtalya'yı korusun» diyerek, Sicilya'ya köprüyü attılar!

ÇARŞAMBA:

Çıkacak ya...

Yeni Gümrük ve Tekel Bakanımız açıklıyor:

«Uzun sigara Temmuz ayında piyasaya çıkacak.»

1961'den, 1971'e tam on yıl sürdü çıkması.

6

Diyelim çıktı da, şansımız yaver gitti bulduk, aldık.

İçmesinden, taşımasından geçtik, mübareğe kibrit çaksan kol uzanmaz!

Kendi haline bıraksan dudakta durmaz!

Dünyanın bu en uzun sigarasını tütürmek gene şansa kalıyor desen. ze. Bir hayır sahibi ucunu kundaklamazsa imkânı yok yanmaz!

PERŞEMBE:

Kendisi fıkra!

Hürriyet gazetesinden bir gün ara ile iki haber:

19 Nisan 1971:

«Veznedarlar atış taliminde tam numara aldılar.»

20 Nisan 1971:

«Silahlı şahıslar Gaziosmanpaşa'da bir bankayı soydular.»

Gün gelir elbet bu soygunlar da sona erer.

Silâhı bırakan veznedarlar bütün dikkatlerini kasaya verirlerse eğer!..

CUMA:

Allah korumuş!

Antakya'da iki kabadayının selâm verme yüzünden başlattıkları düello tam bir saat sürmüş, yüzlerce merminin yakılmış, olayla ilgili bulunmayan bir vatandaşın yaralanmasıyla ortalık yatışmış.

Dikkatinizden kaçmadı değil mi? Haraç verme değil, selâm verme yüzünden oluyor bütün bunlar.

Ne diyelim, Allah Antakya'lı kullarına acımış yine. Acımış ki, selâmlaşmaları için iki kişiyi karşılaştırmış.

GÜN

Ya aynı anda rastlasaydı 40-50 arkadaş?...
Lâmi cimi yok başlardı iç savaş!

CUMARTESİ:

Zararı yok, kampanya açarız

Yanan İstanbul Kültür Sarayı için toplanan 190 bin liranın 100 bin lirası, «Kültür Sarayına Yardım» Derneğinin maaş ve kırtasiye masraflarına gitmiş.

Gitsin.

Geriye kalmış 90 bin lira...

Kalsın.

Bir kaç ay sonra metelik kalmayacakmış.

Kalmasın.

Biz, hovardalık yapmasını da, yaram toplamasını da bilen bir milletiz.

Elbet onun da icabına bakarız, sıcağı sıcağına bir de «Kültür Sarayı na Yardım Derneğine Yardım Derneği» açarız!

PAZAR:

Vah vah!

Evlenmek isteyen kızlara koca bulmak için 50 liraya muska yazan üfürükçü, «Pısmış aşa su kattınız ağabeyler» demiş polislere. «Yaktınız beni! Ne güzel, zengin olup gidecektim!»

Öyle ya... Neden yakaladılar a-damcağızı sanki? Göz yumsalar n'olurdu?

Yurdun çeşitli yerlerindeki milyonerlere inat, Denizli de bir milyoner kovuşurdu!

Ne yapalım?

«Sizinle bizim aramızda bir fark var» diyen Federal Almanya Büyük Elçisi sözlerine şöyle devam etmiş: «Türkler iş olmazsa çalışmazlar. Almanlar ise geride milyonları da olsa yapacak iş ararlar.»

Aaah, ah!

Ne yapsın işçi? Geride milyonları olsa, kolay. Bulur yapacak bir iş kendine. Ama iş yoksa?... Gurbete çıkar gene. Ve hemen Almanya'ya damlar!

Vedat SAYGEL

Yeşilçam'da Bahar

Bu yıl ben Yeşilçam'da karşıladım baharı;
Baharla çiçek açtı Yeşilçam yıldızları!

Her yıldızın baharda ayrı güzelliği var;
Yeşilçam'a görkemle, neşeyle geldi bahar!

Havaya, suya derken kalbime düştü cemre;
Yaprak yaprak açıldı baharda SEVİM EMRE!

Gönlümüz güzelleri kucaklayan bir deniz;
İstiridye içinden çıkıyor SEHER ŞENİZ!

Yüzü pembe bir konca, vücudu ise fidan;
İlkbaharda aklımı alıverdi FİGEN HAN!

Baharda her çiçeğin vardır ayrı bir yeri;
Dudağım sana vazo; yerleş oraya FERİ!

Yeşilçam bahçesine dönüşü olsun kutlu;
Görür görmez baharı soyundu MİNE MUTLU!

Onaltıncı baharda yanağı al gelincik;
Bir içim suya dönmüş dükkü küçük AYŞECİK!

MELEK hanım bu bahar kızına az yemek ver;
Çala kaşık giderse sana benzer NİLÜFER!

Böyle güzel bir çiçek bulunmaz kolay kolay;
Demet demet gülümser kalbire Türkân ŞORAY!

Bu çiçeğin kokusu nane gibi tatlı, hoş;
Eski baharlarım yaşıyor ÇILGIN MELOŞ!

Bir sevda şarkısıdır dudaktan kalbe akan;
Özlediğim baharı getirdi AJDA PEKKAN!

Yeşilçam kırlarından kopardım bir papatya;
Aşk falına bir baktım: «Seviyor» çıktı OYA!

İlkbahar nergisleri açıyor ruhumuzun;
Üzerinde şebnemler geldi PIRAYE UZUN!

Gözleri gündüz kara, gece meneksedan mor;
Baharı müjdeliyor, göz süzüp SELDA ALKOR!

Bu lâlenin eşi yok masaldaki sarayda;
Baharların içinde bahardır BİRSEN AYDA!

Ya sahne veya perde... Bulamadı bir ayar;
Baharda çiçek dansı oynuyor LEYLÂ SAYAR!

Kamera karşısında Havva'ya döndü her gün;
İlkbaharda muz gibi soyundu MELEK GÖRGÜN!

Bir bahar tablosuyla yerleşiyor gözlere;;
Akasyalar açarken renk renk Nebahat ÇEHRE!

Bu çiçek gökte olsa ben görmeye giderim;
Yeşil yeşil bakıyor bahara DEVLET DEVRİM!

Mini şortunu çekmiş, nazar değmesin sakın;
Daha kıştan getirdi baharı FİLİZ AKIN!

Dönüyor Yeşilçam'dan, şarkılar okuyacak;
Fotojenik değilmiş gül gibi BAYAN BACAK!

Yedi iklim, yedi renk, yedi kokuyla açan;
Yüreğimde yeşeren tomurcuk HÜLYA DARCAN!

Sonu gelmez bir aşka artık deyip «elveda!»
Leylâklar arasında özgürdür SEVDA FERDAĞ!

Bu çiçeği görünce kıskanıyor gökte ay;
Bembeyaz bir zambaktır baharda Nevîn NURAY!

Gönlüller bahçesinde yeşerdi, koparmayın;
Fışsız bir orkidedir sarışın EMEL SAYIN!

Baharda yaprak yaprak mavi sularda yüzen
Ve şiirler söyleten çiçektir ÜLKÜ ÖZEN!

Geçen bahar atırlar dokuz dikiş karnuma;
Bu bahar geçmiş olsun MELTEM METE hanım!

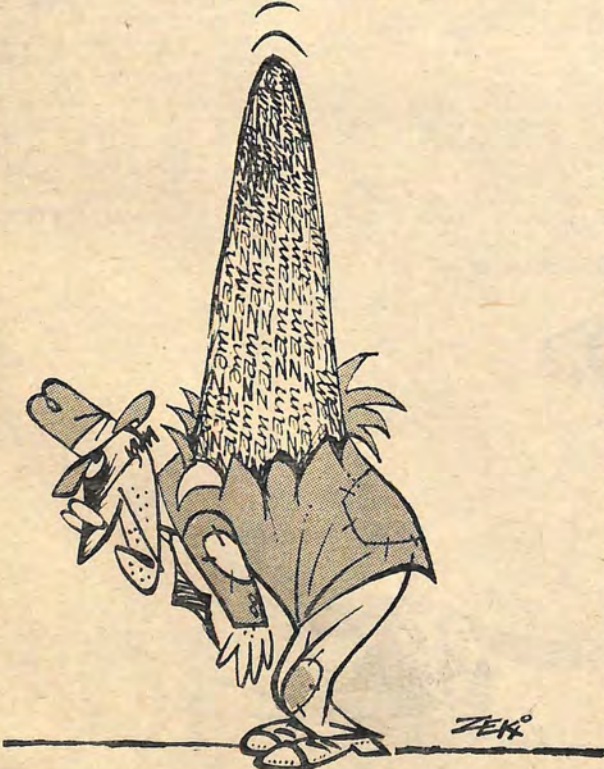
Onun çiçek gözleri baharlar yaratıyor;
Arada dağlar olsa yüreğimde atıyor!

Mukadder erişirken Yeşilçam'da bahara;;
Bahar gibi bir ömür diliyor okurlara!

Mukadder ÖZAKMAN

Yeni zamlar geliyor. — Gazeteler —

KALKINMA!

Susuz yaz'a hazırlık!

ZAMANI KISALTAN ADAM

VEDAT SAYGEL

EĞER yanındaki masada oturanların konuşmalarına kulak vermeseydi kıyametin kopacağını bilse, hiç kimse onu yeniden sigaraya başlatamazdı ya, boş bulunup konuşulanları dinlemişti bir kere!

— Bollaşacakmış, diyordu biri. Dışardan getirtilen ham maddelerin gümrüğünü kaldırmışlar.

— Parası olan zaten hiçbir şeyin kıtlığını çekmiyor ki... diye söylen-di bir başkası. Olan, bizim gibi fakir fukara takımına oluyor! Sen parayı bul, kilosunu oniki liradan istediğin kadar yağ getireyim sana!

— Belki bollaşacak ama, dedi üçüncüsü, o bollaşınca kadar biz nasıl dayanacağız? Et yüzüne hasret yaşayan çoluk çocuğa, hiç değilse ot yağım yedirebilsek...

Haklıydı adamlar. Milyonlarca fakir yurttaşın ortak derdiydi onları dertlendiren. Seçim alanlarında «Toklar ülkesi haline geleceğiz» diye bar bar bağırarak politikacıların gayretleriyle, yoklar ülkesi haline gelmişti memleket! Şimdi bütün umudunu, yıpranmamış beyinlerden kurulan yeni hükümete bağlamıştı halk. Görevlerini en kısa zamanda en iyi şekilde yapacaklarına, herkes gibi kendi de inanıyordu. Nitekim başlamışlardı düzensizliğin, yokluğun köklerini araştırmaya...

— Ham madde getirtmek için izin çıkması, malın gelmesi, islenmesi, piyasaya çıkması, yine en azından altı ay sürer, diyordu yan masada oturanlardan biri.

Sürerdi. O halde, bu süreyi azaltmanın bir çaresi bulunmalıydı.

«Bana ne?... Dış Ticaret ile Maliye Bakanlıkları düşünsün» diyemezdi. Bir ülkenin bütün müesseseleriyle çalışamaz hale gelmesinde yönetenlerin olduğu kadar yönetilenlerin de payları bulunmalıydı. Düzensizlik nasıl elbirliği ile hazırlanmışsa, kurtuluş için yine elbirliğiyle savaşılmalıydı!

Derin derin içini çekerek çevresine bakındı ki, hiç kimse oralı değil! Hattâ yanındaki masada oturanlar bile... Margarin yokluğundan yakınmasını biliyorlar da, bollaşmasını sağlayacak altı aylık süreyle na-

sıl kısaltmaları gerektiğini nedense zahmet edip düşünmüyorlar!

— Haydi bakalım Kâzım efendi, margarin sıkıntısını gidermek işi senin omuzlarına yüklendi yine!

Bunu nasıl gerçekleştireceğini düşünmedi bile. Elini cebine atıp, sabah evden çıkarken içmeye tövbe ettiği sigara paketini koydu önüne.

— İçilen her tek sigara, insanın ömrünü yirmi dakika kısaltıyor ha! Margarinin bollaştırmaya da, altı aylık bekleme süresini kısaltamaz mıydı yani?

— Yirmi dakika, yirmi dakikadır, diyerek yaktı bir sigara kendi.

Sonra:

— Yakmaz mısınız? diyerek paketi uzattı yan masadakilere, adamların şaşkın bakışlarına aldırmadan.

Biri, aldı. İkincisi:

— Sağol, şimdi söndürdüm, dedi. Üçüncüsü:

— Kullanmıyorum, diyerek elinin tersiyle paketi itti.

Şimdi söndürmüş olanla, kullanmayana müthiş bozuldu ya, belli etmedi. Yalnız:

— Bizim insanlarımız böyledir işte! diye geçirdi içinden. Yokluktan dert yanmasını bilir de, yoklukla savaşmaya geldi mi kaytırmak için ne yapacağını bilmez!

Ökeli beş-on nefeste bitirdi sigarasını. Elindeki izmaritın ateşiyile bir yenisini yaktı:

— Şimdi söndürmüşmü... Hi! Bir tane daha tütürse günaha girer sanki! Ya öteki haspaya ne buyrulur? Kullanmıyormuş! Kullanırsan ne çıkar? Bizimki can değil mi? Bir saat önce sıhhatimizle ilgili olduğundan tövbe ettik, bir saat sonra margarin sıkıntısı yüzünden yeniden başladık! Ben de bilirdim «Tövbe ettim arkadaş» demesini... Neden demedim? Kaytarıcının çok olduğu toplumlarda hiçbir sorun sevinçdirici bir sonuca ulaşmaz da, ondan! İşte, beş dakikada iki tane ben içtim, bir tane arkadaş... Sigara başına yirmi dakika hesabı ile ömrümüzün bir saati gitti mi? Margarinin bollaşması için gereken altı aylık bekleme süresini yuracıkta beş ay, yirmidokuz gün, yirmilük saate indir-

dik mi? İndirdik. Yağı bollaştırmak elimizde değilse bile, bekleme süresini kısaltmak elimizde mi? Elimizde... O halde vatan için, millet için, yeni hükümetin iyi niyetli çabasına yardımcı olmak için tazeleyelim sigaraları!

Bir kendi yaktı, bir tane de yan masadaki üç kişiden, sigara içenine uzattı. Almadı adam:

— Sağol, dedi, fazlası öksürtüyor! Sigaranın fazlası başkalarını öksürtmüyordu sanki:

— Alma; sen de alma bakalım, diyerek okkalı bir küfür savurdu içinden! Öksürsek de, aksırsak da önem vermeziz biz! Zaten toplumu tek başımıza kurtarmak için herkesin hesabına sigara tütürde tütürde bu hale gelmedik mi?

Ağzının zehir gibi olmasına aldırmadan yaktı dördüncü sigarayı!

Ülkesinin insanlarına kızmakta yerden göğe kadar haklıydı. Memlekette ağır da yürüse bir ilerleme oluyordu. Vatandaş birçok insanca haklarına kavuşuyordu ama bu gelişmelerin kimlerin sayesinde gerçekleştiğini kimsecikler bilmiyordu!

— Günah bel diye homurdandı.

Yan masadakiler konuşmalarını kesip, homurtunun çıktığı tarafa baktılar.

— İnsanda biraz Allah korkusu, memleket sevgisi olur! Otuzbeş milyon mutluluğu için iki kişi feda edilmez ya! Kulakları çınlasın odacı Hidir efendiyle ben olmasaydım...

Ücretli yıllık iznin yüzünü mü gördü bu millet? İçinin emekliliği mi olurdu? Yoksa Personel Kanunu mu çıkardı?

Bütün bunlar olduysa, kendi kişisel çabalarının sayesinde olmuştu. «Her çalışanın ücretli yıllık izin hakkı olacak» deniyordu da, bu hakkın ne zaman verileceğini kimse bilmiyordu. Kim!

— Tasarının hazırlanması, Mecliste görüşülmesi, kanunlaşması, uygulanmaya başlaması gene iki yıl sürer, diyordu; kimisi, üç yıl...

İşte o sıralarda sigara içmekle zamanı kısaltma sistemini bulmuştu. Yine içilen her sigaranın insan ömrünü bilmem ne kadar kısalttığı

söylenen gündü. Bu sistemi kime anlattıysa taraftar bulamamıştı da, ömründe ağzına sigara koymayan odacı Hidir'in aklı yatıp millet memleket aşkına sigaraya başlamıştı!

Baktı, çoktan tüymüştü yan masadakiler. Ocağa bir kahve söyleyip, beşinci sigarayı yerleştirdi dudaklarının arasına:

— Kulakların çınlasın Hidir'ciğ, diye geçirdi içinden. Kendini toplumun mutluluğuna adanmış isimsiz kahramanım benim! Seninle ben «Sigarayla zamanı kısaltma sistemi» uygulamayıydık, tasarıların gerçekleşmesi için gereken o uzun bekleme yılları çabucak biter miydi hiç?

Elbette bitmezdi. Hidir'la birlikte çok sıkıntı çekinişlerdi. Ama bugün elde edilen haklara bakarken, yıllarında en büyük payın kendilerine ait olduğunu bilmenin mutluluğunu duyuyorlardı.

Margarinin bollaşması uğruna yaktığı altıncı sigaranın ikinci nefesinde tutan öksürük nöbetini atlattık tan sonra:

— Artık bırakacağım şu ölümlü kandilli! diye söylendi. Şu margarin işini de halledeyim, içenin yanına sokulsam namussuzum!

Ücretli izin uğruna sigarayı çoğalttığı günlerde de böyle söylemişti. Hattâ tasarı kanunlaşınca bırakmıştı da... Ama ülkenin çözümü bekleyen sorunu sadece izin parası değil di ki... Çok geçmeden çalışanların emekliliği konusu çıkmıştı ortaya. En azından o da üç beş yıllık bir beklemeyle gerektiriyordu. Haydi sabrı yetsin, vicdanın elversin de, elini kolunu bağlayıp otur bakalım! Bu kez Hidir dayamıştı paketi burnuna:

— Hadi birer dene yakak bey...

Bıraktım, içmeyeceğim artık, derse, dönekle ilk suçlayan ideal arkadaş olmaz mı?

İster istemez yakmıştı.

Ama bu sefer kararı kesindi. Bırakacaktı! Hele şu altı aylık süreyi sıfıra indirip yağı bollaştırsın...

Yanındaki masaya uzandı. Çeşitli ald beyaz mermerin üstünde boyulu boyunca yatan gazeteyi. Başlığına şöyle bir göz attı, haber deşet! Yeni kabinenin Ekonomik İşler Bakanı açıklamış: «Türkiye, bugünkü kalkınma hızıyla Avrupa'ya ancak 2339 yıl sonra yetişebilir!»

Attı gazeteyi elinden. Boşalan paketin yerine yenisini açarken:

— Hadi bakalım, Kâzım, dedi. Margarinle falan oyalanmaya gelmez, 2339 yıllık süre, kısaltmak için seni bekliyor!

Vedat SAYGEL

Vergi kaçırınlar takip edilecek. — Gazeteler —

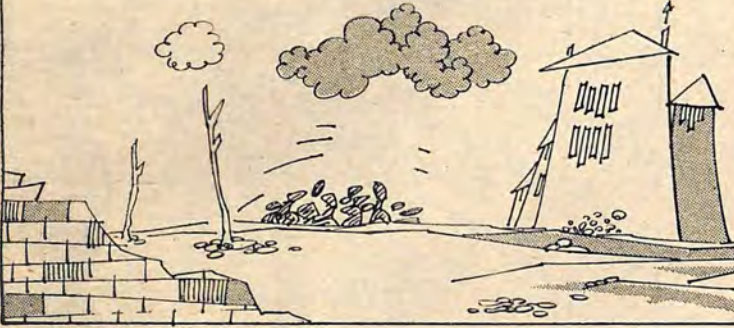

— Şunu takip et!..

Her hafta bir olay

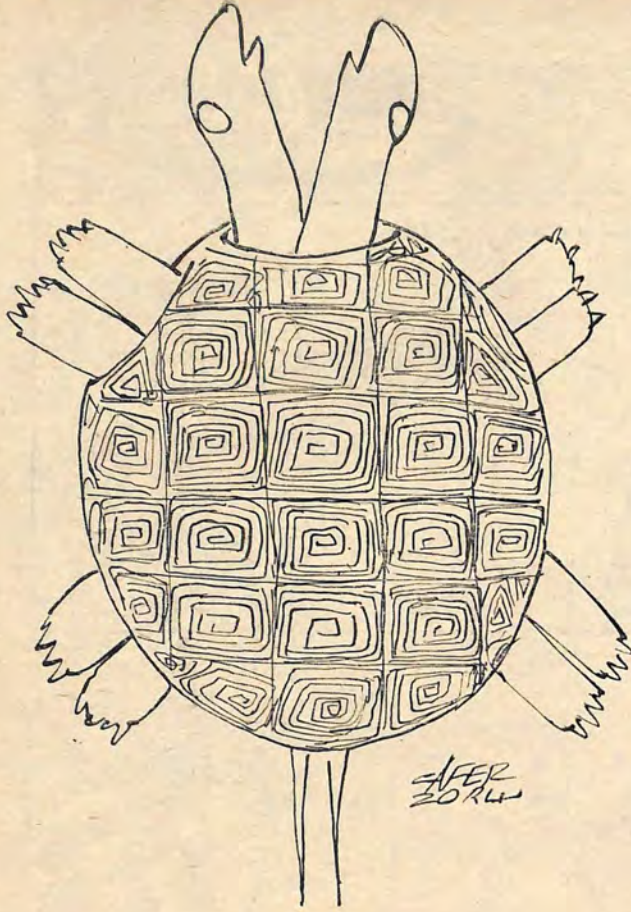
Semih Balcıoğlu

MAHALLE MAÇI İÇİN AKTAR FAİK SOKAĞININ ÇOCUKLARI, AŞAĞI MAHALLE TAKIMINI BEKLERKEN, ARALARINDA MUZİPLİĞE BAŞLADILAR.

ÖNCE TANJU ATILDI.

MESKENSİZLİK!

— Şaka küçük hanım, şaka... B

AŞKI DOKUYACAK ELLER

Ellerin gök mavisi
Ellerin ağaç yeşili
Ellerin su
Ellerin haya
Ellerin dua
Ellerin güneşten de sıcak
Aşkı bu eller dokuyacak

MİNİ ŞORTLU GÜZELE

Gölgelerin oynadığı yüzün güzel
Gözlerinde dalgalanan hüznün
güzel
Yalnız senin avuçlarında gün
güzel
Mini şortunla bekliyorum seni.
gel!..

TELEVİZYON

Köylerimiz kavuşacakmış
televizyona
Bir yerli film mi bu?
İki günde çevrilip girsün vızyona
M. Şevket Orçunsel

Yazılı

— Niye beni çağırmadınız hanımca

D Ö R T L Ü

UFUK

Senelerce beklenen aydın ufuk nerdedir?
Ne gökte ne yerdedir, seven göntillerdedir
Gökle yer birleşirse orası ufuk olur
Aydın ufuk, ellerin birleştiği yerdedir.

en sizi soymak istiyorum!..

— Ah şu erkekler... Bakışlarıyla insanı çınlıplak soyuyorlar âdeta!..

ım?... Yatağı ben toplardım!..

K L E R

RAY

ler hep Meclistedir, ümitler yürekdedir
arız aydın ufuk yakın gelecektedir
ına oturacak diye demokrasimiz
a de raydan çıkıp ona yol vermektedir.

Yaşar Hâdi ÖNDER

FERMUAR

Arzuları kırbağlayınca bahar
Mini şortlara takıldı
Mini-mini fermuar

TEHLİKELİ İKİZLER

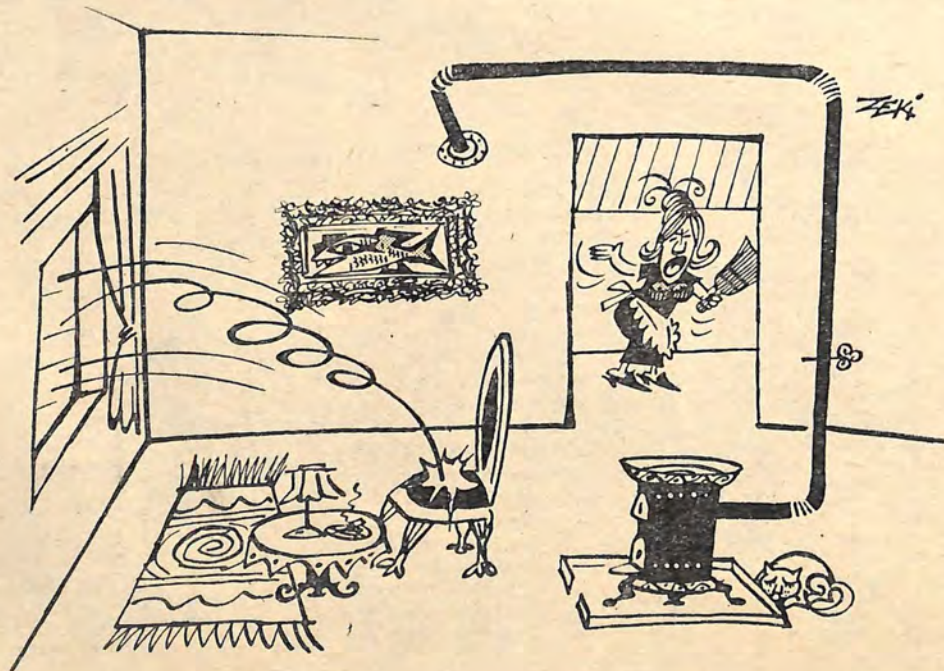
Her kadının gözyaşı
Bir köşebaşı
Düz değildir yaşam yolları
Güze alacaksın savaşı

DÜKKÂN

Bir büyük dükkân açsam
Türkiye'yi içine alan
Orada bedava sevgi satсам
Kalmasa bir tek almayan

M. Şevket Orçunsel

Şu tesadüfe bakın :

— Hadi, yayan bakayım... Evi temizliyeceğim ayol!..

SİZİN İÇİN

ÇAĞIMIZIN RESMİ

Arkadaşı, ressama sor-
du:
— Çağımız hangi tür re-
simleri götürür?
Ressam cevap verdi:
— Bedava resimleri!...

Cem Doruk ARMA
Ressam
Balgat/ANKARA

HIZLI ATLET

1968 yaz aylarından bi-
riydi. Bir arkadaşımın An-
kara 19 Mayıs Stadyumu-
na maça gitmiştik. Sohbet
ederek maçın başlama sa-
atini bekliyorduk. Bir ara
arkadaşım o sabah karde-
şinin de Atletizm müsaba-
kası olduğundan, neticesi-
ni merak ettiğinden bah-
sediyordu ki, kardeşi elin-
de malzeme çantasıyla ya-
nımıza geliverdi. Karşılıklı
selâmlaşmadan sonra a-
ralarında şu konuşma geç-
ti iki kardeşin:

— Senin müsabakadan
ne haber?

— Beşinci olarak bitir-
dim abi.

— Aferin. Ben sana de-
nememiş miydım muvaffak
olacağın diye?... Bak bir
ilerleme var. Daha evvel
yedinci olmuştun, şimdi
beşinci oldun. Böyle azim-
li çalışmaya devam eder-
sen yakında birinci de o-
lacağına inanıyorum. Afe-
rin, aferin...

— Çalışacağım abi.

— Kaç kişi koştunuz?

— Beş kişi abi.

Bu söz üzerine abisi da-
hi gülmekten kendini ala-
madı.

Kemal FİDAN
5. KÖLN
Weidengasse 52
DEUTSCHLAND

— Fırçalarını evde unutmuşum!..

KÜL TABLASI

Batı Berlin'e iki ay önce
gelmiştim. Okuma merakı-
mı devam ettirmek için
Türkçe yayınlar bulabili-
rim umuduyla kitapçıları
dolaşıyordum. Bulamamış-
tım. «Zoo Garten'da bulu-
nur» dediler. Bahsettikle-
ri yer, Berlin'in ünlü hay-
vanat bahçesi... Hangi ki-
tapçı olduğunu sormadan
kalktım, gittim. Girdim o
semtekteki bir kitapçıya. Ei-
rinci katta Türkçe yayın
bulamadığım için, ikinci
kata çıktım. Bir sigara ya-
kıp, raflardaki kitapları
incelemeye başladım. Ark-
amdan tatlı bir ses, anla-
madığım dilde bir şeyler
söylüyordu. Döndüm bak-
tım, sesinden daha tatlı
bir Alman kıza, elindeki
sigara tablasını göstererek
bir şeyler söylüyor. Bir
süre ne demek istediğini
tahmin etmeye çalıştıktan
sonra, az çok anlar gibi ol-
muştum. Demek umdu-
ğumdan daha kibar millet-
ti şu Almanlar... Kül tab-
lasını, sigara için müşte-
rinin ayağına kadar geti-
riyorlar. Sigaramdan bir
nefes daha alarak, küllünü
silkeleyiverdim kızın elin-
deki küllüğün içine. Yürü-
düm ilerdeki raflara doğ-
ru... Kulağımın dibinde
yine aynı tatlı ses... Dön-
düm, gülen gözlerle kar-
şımda yine aynı kız. Elin-
de küllüğüyle bir şeyler
söylenip duruyor. Sigara-
mın uzayan küllünü gör-
müş olmalıydı. Yeniden
elindeki küllüğe silkeleyip
dudaklarının arasına sı-
kıştırdım sigarayı. Kız git-
se ya... Ne gezer! Ben yü-
rüdükçe arımdan geliyor,
sigaramın küllü uzadıkça
bir şeyler söylüyor!

Üçüncü kül döktikten
sonra kızın yüzündeki gül-
ümsemenin yerini bir kız-
gınlık aldı, parmağıyla du-
vardaki resimli bir yazıyı
işaret etti. «Nichtrauchen»

yazıyordu gösterdiği yer-
de. Epey mahcup olmakla
beraber, anlamıştım so-
nunda. Almanların, insa-
nın ayağına kadar kül ta-
lası getirecek kadar kibar
olduklarını değil de, bu-
lunduğum kitapçı dükkân-
ında sigara içmenin ya-
sak olduğunu!...

Rifat ÖZMEN

1 — Berlin — 62 Ebersstr.
87 DEUTSCHLAND

AVUNMA

Sanatkarların yaşamları-
nı merak eden genç, hay-
ranı olduğu ressama sor-
du:

— Canınız sıkılınca ve-
ya moraliniz bozulunca ne
ile teselli olursunuz?

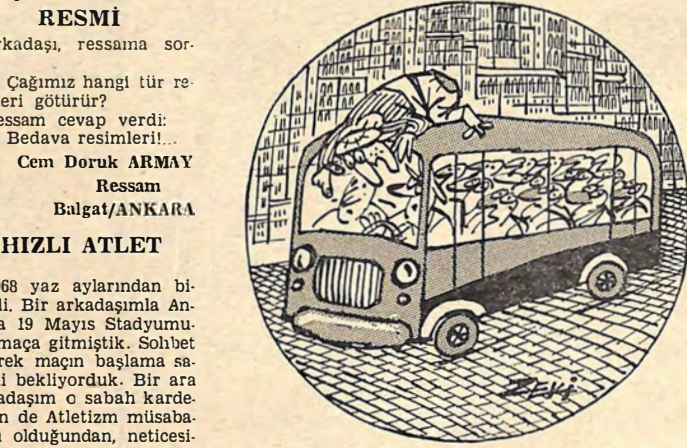
— Hiç, dedi ressam, can-
lı modelimle...

DÜĞÜN HEDİYESİ

Akbaba'mızın da kari-
katüristlerinden sayın Y.
Müh. Şâdi Dinççağ'ı, erte-
si gün evleneceğimi söyle-
yip nikâh törenine davet
etmiştim. Daha önce iki
defa nişanlanıp ayrıldığı-
mı arkadaşlarımdan öğ-
renmiş olmalı ki, oracıkta
şu yazısız karikatürü çi-
zip bana verdi:

Damat, gelini koluna al-
mış yürürken yoldaki bir
trafik işaretini görüp afal-
lar: «Geriye dönüş yasak-
tır.»

Orhan EZER
İnş. Y. Müh.
Kanatlı Cad. Kaplan Sok.
3/6 İSKENDERUN

— Buraların yabancısıyım... Akşaray'a gelin-
ce bana haber sal, olur mu şoför gardaş?...

NE OLMUŞ?

Ceyhan'da öğretmendi:n.
Orta ikinci sınıfın yokla-
masını yaparken, bir kaç
gündür okula gelmeyen
bir öğrencimi merak edip
arkadaşlarına sordum:

— Neden gelmediğini bi-
len var mı?

Çekingen ve konuşmak-
tan çok korkan bir öğren-
dim kızarak:

— Ben gördüm efendim,
dedi, «Garip» olduğu için
gelemiyor.

Heyecandan yanlış söy-
lediğini sanarak, düzelt-
mek fırsatı vermek için
yeniden sordum:

— Kızım, ne demek «Ga-
rip»?

— Efendim, dedi kız,
«Nazlı-Garip» olmuş.

«Nazlı-Garip» i, kafamda
«Nezle-Grip» yaptım ve
öğrencimin zihnini daha

fazla karıştırmamak için
yerine oturttum.

Elsan BULUTTEKİN

Öğretmen

LÜLEBURGAZ

KİLOLUK EHLİYETNAME

Bir pazar günü kasaba-
mızın yakın nahiyele-
rinde birinde Tarım Kredi
Kooperatifinin yıllık ge-
nel kurul toplantısı vardı.
Bankamızın pikabı ile yet-
kili amirlerimin emirleri
üzerine beraberce kongre-
ye gittik.

Muazzam bir kalabalık
vardı, heyecanlı bir seçim
olacaktı... Ben pikapta o-
turuyordum ki 23-25 yaşla-
rı arasında, dibekvâri, kı-
sa boylu, varil yapılı bir
genç geldi yanımıza. Soför
mahallinin açık kapısına
bir ayağını dayayıp selâm
verdi...

«Adın ne çavuş?» diye
sordum.

«İrbaam» dedi.

«Ne var ne yok İbraam
efendi?» dedim.

Bir kaç defa kık kık sı-
rılarak:

«Şey... Benim de eliy-
tim var, hem de ağır ve-
sait... Valla billâ... Senin-
ki küçüktü he mi?» dedi.
Ben de «He» dedim.

«Abi, isterden göstere-
yim» dedikten sonra baş-
ladı aramaya. Epey ara-
dıktan sonra:

«Valla da billâ da üs-
tündeydi, ağır vesait ol-
duğu için evden almışlar,
çok ağır olduğundan ağır-
lık etmesin diye... Senin-
ki tefeektlü böyle devül mü?»
dedi.

«Tabii tabii...» demek-
zorunda kaldım.

Erol ÖZEN

T.C. Ziraat Bankasında

Şoför

ERBAA

YELPAZE

REFİK ERDURAN

«KUYRUK» NECEDİR?

HERŞEYİMİZ yerli yerinde, her işimiz tıkırında ya... Dilimizi düzeltmek için sabah akşam kafa patlatan bir özel uzmanlar topluluğumuz da var: Türk Dil Kurumu.

Bu uzmanların düşmanları çoktur:

— Saçlı sakallı adamlar oturmuşlar, lâf uyduruyorlar, denilir.

Ashında Kurum gerçekten yararlı işler görmüş, dilimizden sahra atılmasını çok hızlandırmıştır. Bugün «Erkân-ı Harbiye-i Umumiye Riyaseti» yerine «Genel Kurmay Başkanlığı» diye biliyorsak bunu o uzmanlara borçluyuz.

Gelgelelim dilcilik kadar karışık bir uzmanlık dalında neyin sahra olup neyin olmadığını aydınlatmak kolay değildir; her alanda olduğu gibi bu konuda da ara sıra terslikler ve zorlamalarla karşılaşsaksak şaşmamak gerekir.

Nitekim Kurumun son açıkladığı yeni sözcükler arasında zorlama örnekleri bol bol var.

Batı kaynaklı olduğu için değiştirilmesi gerektiği ileri sürülen sözcüklerin yeni karşılıklarından bazıları kulağa hoş gelmiyor:

Vantilatöre «yelleç» demek gibi.

Bazıları gülünç:

Otopsi «gözleğörü», diktatör «buyurgan» olmuş!

Bazıları da gerçeğe aşırı derecede yaklaştıkları için hiçbir zaman kullanılmayacaklardır.

Söz gelimi, Kurum devalüasyona «değer düşürümü», montaja «kur-takıyız» denilmesini istiyor.

Bunlar yüzde yüz yerinde deyimlerdir. Devalüasyonda gerçekten paranın değeri düşürülür. Bugünkü durumuyla Türkiye'deki montajcılık ise önemli bölümlü dışarıdan getirilen parçaların kurulum takılmasından başka bir şey değildir.

Ama bazan sözcükler gerçekleri açıklamak için kullanılmaz, sis perdesi gibi birtakım durumları gizlemeye yarar.

Bir Başbakanın «Devalüasyon

Pencereli mini şortlar moda oldu.

— Gazeteler —

— Hani ya, pencere camları var... Kapı camları vaar!..

operasyonuyla realize edilen transformasyon paramızın konvertibilitesini arttırmıştır» kabilinden lâf gevelemesi başka şeydir, kör kör gözüne «Paramızın değerini düşürdük» demesi başka şey.

Neyle uğraştıkları sorulduğu zaman bazı iş adamlarımız şimdi göğüslerini gererek:

— Montajla, diyorlar.

Bu vatandaşlarımız aynı soruya «Parça kurup takıyoruz», ya da «kur-takıyız» cevabını verebilirler mi?

Hiç sanmam.

Türk Dil Kurumunun Batı kaynaklı sözcüklerimizi değiştirme çabası konusunda yapılabilecek en geniş kapsamlı eleştiri ise şu benzer:

Bu sözcüklerden bazıları değiştirilebilir ve değiştirilmelidir. Ama bazıları hem artık değiştirilemez, hem de gereksizdir değiştirilmeleri.

Kurum asansöre «iner-çıkır» dememizi istiyor.

Bir kere, yanlış bir karşılık bu. İnip çıkan tek şey asansör müdür? Motor silindiri içindeki pistondan tutun da, CHP. iktidarlarına kadar neler vardır aynı işi yapan. Hepsine «iner-çıkır» adını mı vereceğiz?

Sonra, asansör sözcüğü artık dilimize o kadar yerleşmiştir ki, yanındakine «Gel iner-çıkara binelim» diyen bir kişi gülünç olur.

Günlük yaşantımıza göz gezdirin. Dilimize aynı derecede yerleşmiş Batı kaynaklı teknik sözcükleri saymada bitiremezsiniz:

Elektrik, tren, radyo, televizyon, kalorifer, gaz, benzin, otomobil, telefon, telgraf, ampul, film, plâk, pompa, posta, ray, banyo, laboratuvar, mikroskop, teleskop, fizik, fabrika, falan filân...

İş ve düşünce alanlarımız da; ekonomi, banka, kredi, garanti, çek, personel, eleman, komisyon, turizm, lüks, gazino, otel, lokanta, har, büro, sektör, gazete, ü-

niversite, akademi, roman, tiyatro, profesör, doçent gibi sayısız Batı kaynaklı sözcüğün egemenliğinde.

Ya toplum düzeninizin neye dayanıyor?

Demokrasi, referandum, parliamento, plân falan gibi Batı sözcükleriyle adlandırdığımız bir sürü temel kavrama...

Bunların hepsini değiştirmeye kalkarsak zaten ipli koparmış olan keçileri blüsbütün kaçırmırız.

Kaldı ki, asansöre «iner-çıkır» demek ya da demokrasiye yepyeni bir ad uydurmak hiç önemli değildir.

Asıl önemli olan nedir, söyleyeyim mi?

Asansörü ve demokrasiyi yapabilmek.

Yapabildikten sonra, ne dersenez deyin adına. Yapamadıktan sonra da...

Çekin kuyruğunu!

Refik ERDURAN

J şli iyi, kazancı yerinde, eli yu-
zû düzgün bir erkeğimdir. Ar-
kadaşlarım, hoşsohbet olduğū-
mu söylerler. Yaşım, 45'tir. Fakat
yaşıma rağmen, gençleri cebimden
çıkarcak güçteyimdir. Benden yir-
mi yaş küçük sevgilim Suzan da bu
fikirdedir. Olmalı ki beni, sadece ben
olduğum için sevdiğini sık sık tek-
rarlamadan duramaz.

Ne diye gizleyeyim, onbeş yıldır
ayrı yaşadığım inatçı karımı boşa-
mam mümkün olsaydı, çekinmeden
bu genç kıza evlenirdim. Zavalı kız.
cağız, hâlâ kendisiyle tanışmadan
önce yatıp kalktığı stüdyoda yalnız
başına yaşamını sürdürüyor. Yalnız
başına diyorsam, erkek kardeşi An-
ton'la yani...

Bu iki kardeş, birbirlerine hiç
benzemezler. Erkek, ne kadar iri
yarı, koyu esmer bir gençse; kız öy-
lesine minyon ve sarışın...

Anton beni ne kadar severse, ben
onu o kadar sevmem!

Yaptığı işe gelince: Pek belli de-
ğildir. Bakarsınız dekoratördür, ba-
karsınız, şair... Az önce senaristken,
bakarsınız az sonra müzisyen olmuş
çıkımsı!

Tabii mesleği beni hiç ilgilendir-
mez. Canı cehennem, ne isterse
yapsın! Beni ilgilendiren, kız kar-
deşini fazlaca kollaması... Şu Akde-
nizliler de ne kadar mutaassıp olu-
yorlar! Kadın ve namus konuların-
da hiç şakaya gelmiyorlar. Evli bir
erkek olarak tanınmasam, Allah bi-
bir kız kardeşinin yakınlarına uğrat-
mayacak beni! Ne yapalım, ister is-
temez biz de gizli yitirteceğiz işimi-
zi!

Suzan bir güzelliği uzmanının yan-
ında çalışır. Ben de onu, çalıştığı
binanın çıkış kapısında beklerim.
Oradan beraberce lokantaya gideriz,
lokantadan benim evime!... Fazla
kalamayız içeride. Bir, ya da birbu-
çuk saat seveşebiliriz ancak. Biraz
sıkılan olmasına rağmen iyi bir
kızıdır Suzan... Ona kalsa bütün is-
tediğimi yapacak ama, ah o erkek
kardeşi yok mu!... Yanımda biraz
fazlaca kalsa, kardeşine söyleyeceği
bir yalan bulmaya çalışır. Yalan da-
nen şey de kolayca bulunmuyor ki...
Ama onun da kolayını bulduk so-
nunda. «Gece mesaisi» ne kaldım di-
yor, fazla mesai ücretlerini tabii
benden götürüyor! Zavalı sevgilim,
bütün sıkılanlığına rağmen benim
erkekçe ihtiyaçlarımı tatmin için az
tehlikeye atmıyordu kendini!

Bir gün:
— Kardeşinin hiç de Korsika'lyıa
benzer tarafı yok, dedim.

— Tipte bakma, dedi Suzan, ru-

hen tam bir Korsika'lıdır!

— O da ne demek?

— Şu demek ki, namus konusun-
da şakaya gelmez! Birisiyle ilgilim oi-
duğunu bir sezse, hem beni, hem
ilgilim olan erkeği gözünü kırpmadan
öldürür! Doğrusunu istersen senden
de şüphelenmeye başladık artık!

Bu sözler karşısında, soğuk bir
ter bastı vücudumu. Fazla mesai
için verdiğim büyük paralara hiç a-
cımaz oldum.

Geçen ay on gün kadar izin ala-
bildim. Suzan da iznini aynı gün-
lere rastlatmıştı. Erkek kardeşine
gelince: O kendi keyfinin efendisi ol-
duğundan kimseye bir şey söylemek
gereği duymadan takıldı peşimize.
Hep birlikte Megeve'e, kış sporları
yapmaya gittik. Bir pansiyonda yan-
yana üç oda kiraladım. Sevgilimin
kulağına da:

— Kayak yorgunluğuyla kardeşin
derin bir uykuya daldı mı, ben de
senin odana dalacağım! diye fısıl-
damayı ihmal etmedim.

Bu sözler, Suzan'ı önce çok se-
vindirdi. Ama sonra mahzunlaşıver-
di birden:

— Anton'un sıhhati pek iyi de-
ğildir. Kayak yapacağımı, sonra onun
verdiği yorgunlukla derin bir uykū-
ya dalacağımı hiç sanmam.

Hakkıydı. Anton kış eğlencelerine
hemen hiç katılmıyordu. Bir kere
öğleye kadar yataktan çıkmasını bil-
miyordu. Çıkması da, yakasından
çekilemekle, yüzüne su serpmekle
mümkün oluyordu ancak.

Ne olsa, serde kardeşlik var. Böy-
le durumlarda da:

— Ne olur onu rahat bırak, diye
araya Suzan giriyordu. Dinlenmeye
ihtiyacı var;

— Ama neden, neden dinlenmeye
ihtiyacı olsun? Bir şey yaptığı yok
ki!...

Kısa zamanda kayak şampiyonu
olmuşum sanki. Öyle çok kayıyor,
açık ve temiz havadan öyle çok ya-
rarlanıyordum ki... Aslında gerçek
bir şampiyon heveslisi değildim a-
ma üç kişilik ücret ödediğim bu
çok pahalı pansiyonda bir dakika-
nın boş geçmesini istemiyordum.
Gün boyu durmadan, dinlenmeden
spor yapıyordum, geceleri de başı-
mı yastığa koyar koymaz bir ülti
gibi uyuyordum! Sabah sıhhatli ve
dinç, günün ısımasıyla açveriyo-
rum gözlerimi. Tabii herkes uyku-
da... Suzan bile onbirden önce çı-
kamıyordu yatağından! Ve sevgisini
bana ancak, öğle yemeğinden yarım
saat önce sunabiliyordu.

O sabah kendimi her günküden
fazla aşık hissettiğimden bir köşe-
ye çekerek biraz sıkıştırdım.

— Hayır olmaz, beni rahat bı-
rakın, diye fısıldayarak kollarımdan
kurtuldu.

— Neyin var, hasta mısın? Doktor
çağırayım mı?

— Bir şeyim yok, öğleye doğru a-
çılırım.

Ama bu işe benim canım sıkılma-
ya başlamıştı artık. Ne zaman alını-
la elimi koysam, hafif bir ateş his-
sediyordum. O gün fazla kayama-
dım. Bir iki tur attıktan sonra pan-
siyona döndüm. Sessiz adımlarla
sevgilimin odasına yaklaştım. Köü
bir niyetim yoktu. Bakacaktım sa-
dece. Uyuyorsa onu rahatsız etme-
den dönecek, uyanırsa içeri girip
hatırını soracaktım.

Anahtar deliğine gözümü dayadım
ki... Şeytanlar götürsün!

Neler gördüm dersiniz?
Sevgilimin çıplak kalçasını ve...
Yanında çırılçıplak yatan erkek kar-
deşini!... Daha doğrusu, bana erkek
kardeşi olarak tanıttığı adamı!...

Sevişiyorlardı. Hem de benimle ol-
duğu gibi karanlık bir odada sıkıl-
gan hareketlerle değil. İhtirashı, a
teşli!...

Elimde bavullarım, üç kişilik ne-
sabi ödeyip pansiyonu terkederken,
ona şu küçük mektubu bıraktım:
«Bu sabah tesadüfen, kardeşin ol-
duğunu söylediğin adamla yaptıkla-
rını gördüm. Ondan da, fazla me-
sai ücretlerini alıyor musun?»

(G. Bideau'den) çeviren:

Süheylâ AYKUT

AKBABA - TOTO OYNAYIN, 500 LİRAYA KADAR KAZANIN

Sevgili okurlarımız,
AKBABA - TOTO yarışmasının
üçüncüsünü bu sayımızda sunu-
yoruz. AKBABA-TOTO yarışma-
sına katılmakla gülecek, eğlene-
cek ve 500 liraya kadar kazanma
şansına sahip olacaksınız.

«AKBABA-TOTO» yarışması-
nın konusu şudur: Her sayıda
bir karikatürle ilgili bazı şeyler
A'dan F'ye kadar 6 harf ve bazı-
ları da 1'den 6'ya kadar 6 sayı
ile gösterilecek. A'dan F'ye ka-
dar olan 6 harf aynen AKBA-
BA-TOTO kuponunda da bulu-
nacak; ancak, harflerin altındaki
içer boş karelere uygun sayıları
karikatüre bakarak siz bulup
dolduracaksınız, isminizi ve ad-
resinizi de yazdıktan sonra ku-
ponu kesip

AKBABA Dergisi Yarışma

Servisi

Divanyolu - İSTANBUL

adresine yollayacaksınız.

Bu sayının arka kapakındaki
karikatürde gördüğünüz futbol-
culardan G'si 1'den 6'ya kadar
numaralanmıştır.

Karikatürün üst sol köşesinde
ise 6 spor kulübümüzün renkleri
A'dan F'ye kadar harflerle göste-
rilmiştir. (AKBABA - TOTO ku-
ponunda da aynen bu harflerle
gösterilmiştir.)

Buna göre hangi futbolcunun,
hangi kulüpten olduğunu bulup,
AKBABA - TOTO kuponundaki
harflerin altındaki içi boş kare-
lere uygun sayıları yazmaya çalış-
şınız.

ÖRNEK :

A B C D E F

3 1 6 2 5 4

İsim ve adresiniz.

Yarışmanın on sayı sürece-
k ve her hafta değişik konuda bir
karikatürle bir de AKBABA-TO-
TO kuponu yayınlanacaktır.

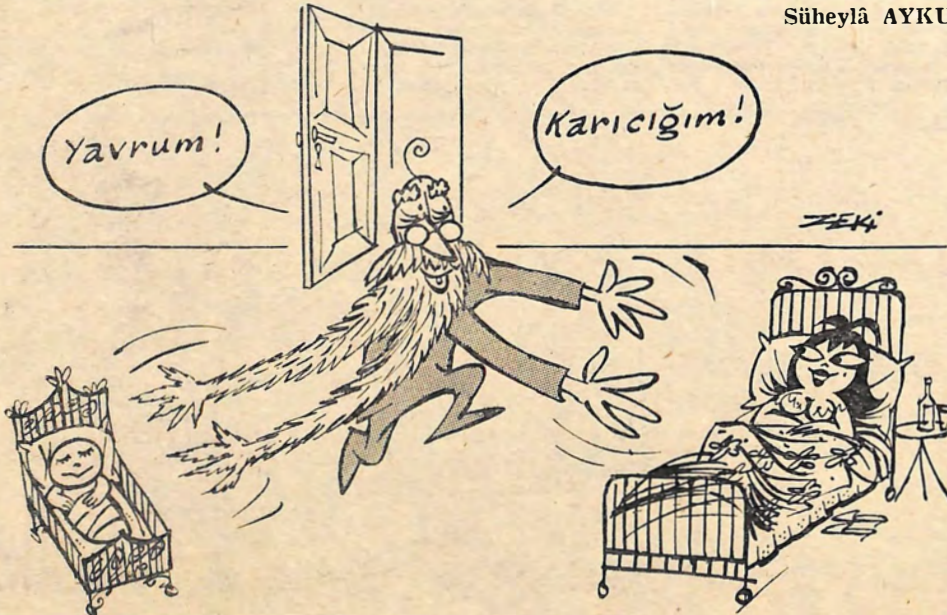
Okurlarımız bir AKBABA-TO-
TO kuponu doldurup yarışmaya
katılabilecekleri gibi daha fazla
kuponla da katılabilirler. Fazla
AKBABA-TOTO kuponu oynu-
yanlar fazla kur'a hakkı elde ede-
ceklerdir.

Her doğru doldurulan kuponun
karşılığı 25 liradır. Böylece ya-
rışmaya katılan okurlarımızın 25
liradan 500 liraya kadar kazan-
ma şansları olacaktır. On kupo-
nu da doğru dolduran okurumuz
500 lira kazanacaktır.

AKBABA-TOTO kuponlarını
doğru dolduranlar arasında kur'a
çekilecek; kur'a sonucu 25, 50, 75,
100, 125, 150, 175, 200, 225, 500 li-
ralar kazanan okurlara ayrıca
Akababa yayımlarından birer ki-
tap da armağan edilecektir.

AKBABA-TOTO yarışmasına
katılmakla gülecek, eğlenecek ve
kazanacaksınız.

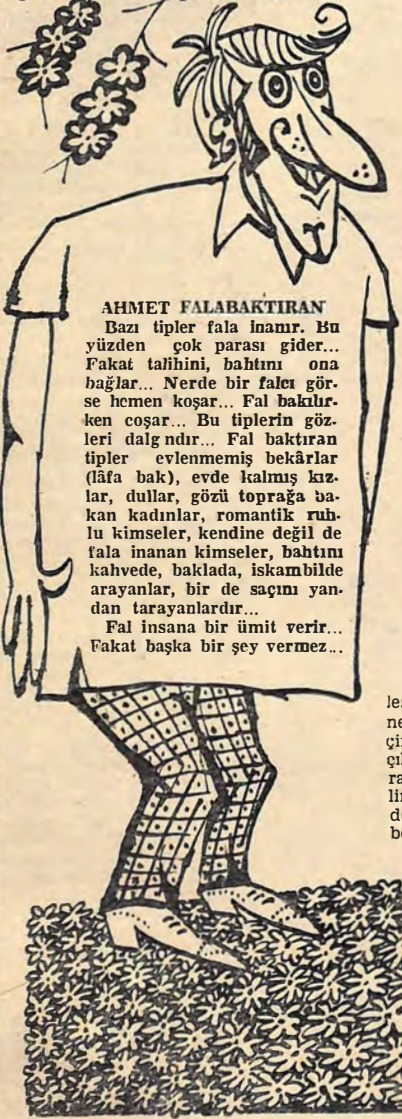
Şimdiden hepinize iyi şanslar
ve başarılar dileriz.

Gelibolu'da 82 yaşında bir ihtiyarın oğlu oldu. — Gazeteler —

Fala gel beycazım

Suavi
Sualp

AHMET FALABAKTIRAN

Bazı tipler fala inanır. Bu yüzden çok parası gider... Fakat talihi, bahtını ona bağlar... Nerede bir falcı görse hemen koşar... Fal bakılırken coşar... Bu tiplerin gözleri dalgındır... Fal baktıran tipler evlenmemiş bekârlar (lâfa bak), evde kalmış kızlar, dullar, gözü toprağa bakan kadınlar, romantik ruhlu kimseler, kendine değil de fala inanan kimseler, bahtını kahvede, baklada, iskambilde arayanlar, bir de saçını yandan tarayanlardır... Fal insana bir ümit verir... Fakat başka bir şey vermez...

FAL NASIL BAKILIR?

Açlık baklayı, atlık taklayı... Tanrı, kibirden gurdan, azametten bizi saklayı... Beycazım, güzül yavrum, büyüklüm... At bir teklik, cebinden çıksın keklik, çekersin bugünlerde peklik... İyisin, güzül-sin, akılsın... Horozlar gibi dövülsün, tavuklar gibi barırsın, olur olmaz şeye karışsın... Susa-sın dinleyesin... Ah, senin gönlün bulanıktır... Bir kız vardır, mavi gözlü mü desem, kara kaşlı mı de-sem, senden yaşlı mı desem, söylesene beycazım, ne desem?... At bir teklik daha açılın kısmetin... Bakayım ne olacak öbürsü gün... Ahhh, aaaah... Biri var seni çekemez, yemeğine karışır, içeceğine karışır, düşmanlık eder, ama bir seycikler yapamaz... Gebersin böyle düşmanların yavrum... Düşü-nürsün taşınırın, arada bir kaşınırın, mermer gi-bi aşınırın... Halan, dayın, teyzen, amıcan, eşin dostun yoktur... Arkandan çekitirirler, iterler ka-karlar, lakin sen sular gibi durgunsun, o kızcağıza vurgunsun... At bir teklik daha, kavuşacak mısınız, kavuşmayacak mısınız söyleyeyim...

«— Ama ben evliyim...»

Ah... Evlisin, evde duramazsın, sıkılırsın, düşü-nürsün, doluya koyarsın almaz, cebinde paracıkla-rın kalmaz, elin açıktır, verirsın alamazsın, herkese edersin iyilik, bulursun kemlik... Memleketinin adı-nı başıyla yavrum?... «— Gemlik...»

Bak Gemlik evlâdım... İşin olacak, lakin iki zaman var... Arada bir yılan var... At bir teklik da-ha da o yılanın başını ezelim... «— Param kalmadı...»

At yavrum... O yılan arkani gözler, fırsat bek-ler, gözü çıksın, zehirli içine aksın... Bak yılan do-landı düşmanın ayağına... Feraha çıkıyorsun... Ah, yavruçugum, seni bağlamışlar... At bir beş liracık gö-zeyim bağını... Ge-

lesin falcının sözü-ne... Penahıklar ge-çirirsin... İçindeki çıkaramazsın... Saf-ran kabarıyor... At e-lini cebine... Destur de... Sus... At bir beşlik daha...

BENLİ GÜLİZAR

B AKLA, kurşun, kahve, bon-cuk, kum ve iskambil faila-rının anası Pembe'den, o-nunla Çamba'ya, Çırçır, Hüntâr sularına, Küçüksu'ya gide gide tam ağzıyla öğrenmiş tanınmış bir falcıdır... Gülizar onbeş ya-şında kendi gibi maşacı çingene olan Hasan'la Mevlânakapı'da işi pişirerek oturmaya başlamış, on-dan İbrahim, Kelle ve Yaşar a-dında üç oğlu olmuştur...

Gülizar meşhur çingene kavra-larında da isim yapmış fakat ba-har geldiğinde meşhur ailelerin evlerine kadar girerek fal bak-maya ve çıkartmadan ufak tefek yürütmeye devam etmiştir... Gü-lizar'ın sosyete de çok tanınmış kadın müşterileri vardır... Güli-zar bahar geldi mi ekseri Sul-tansuyu'na giderek önce arabalı sevdahlara, sonra ailelere, dana sonra da rakıyı içip effkârlanmış bekârlara bir günde tahminen 450 fal bakarak aşılması imkin-siz bir rekor da kırmıştır... En bildiği fal bakla falıdır... Onun bulduğu penizleri (lâkırdı) hiç bir falcı kolay kolay bulamaz... Fala başlamadan önce karşısın-dakinin tipini, cinsini ve duru-munu kontrol edip ona göre lâf döktürür... Öyle ortadan ve fi-yakalı, uyutucu konuşur ki, hiç fala inanmayan bile ona fal bak-tırınadan ede-mez.

FAL ÇIKAR MI?

Fal tesadüflerin daha önce başkası tara-fından gene tesadüfen tahminidir... Fal ekse-ri çıkmaz... Bir de çıktı mı tam çıkar... Fa-lın çıkması için yapılacak en doğru hareket, falcının söyledikleri u aynen yapmaktır... Fal-cı, yarın seni bir araba çignecek, dedi mi, hemen ilk fırsatta falcının söylediğinin çık-ması için kendinizi bir arabanın altına atma-nız şarttır...

Fal iki türlü yorumlanır: Gündüz niyeti-

ne, bir de gece niyetine... Gündüz niyetine yo-rumlanan fallar gündüz geçer... Bu fallar da-ha ferahtır... Gece niyetine yorumlanan fallar daha karanlıktır... Üzüntü, sıkıntı doludur... Her falın doğru çıkması kendi elimizdedir... Meselâ falcı: «Seni yeşil gözlü bir kız düşünü-yor» dedi mi, ilk karşınıza çıkan yeşil gözlü kıza: «Sen beni ne hakla düşünüyorsun?...» veya «Lâffen beni biraz düşünür müsünüz?» diye ikaz etmek lazımdır... Falların çıkması halinde, insana, falcıya inanmak hissi gelir.

Falcılar aslında herkesten fazla atan, kinin falına bakıyorsa onun dümenine yatan, ağzı-na kalabalık kimselerdir... Bazan çok mühim bir vakanın falda çıktığı olur... Bu da şimd-iye kadar izah edilememiştir... Fala fazla inan-mamak şartıyla fala inanmak lazımdır... Ne-tice olarak fal falcıdır... İnsanın bir şeye inan-ması lazımsa ille de fala inanması lazım olur-sa da bu da herkesin kendine ait bir mesele-dir... Meselâ bu gece size bir kısmet var... Düşünün bakalım kim?... «— Ama ben evliyim...»

Metin:

**"Gibbs traş kremi ve
Gibbs traş bıçağı
ekibi
bana sıhhi ve kolay
bir traş sağlıyor..
diyor..."**

GRAFIKA 111 213

(Grafika : 819 — 60)

**EVİNİZİN BANKASI
HERKESİN BANKASI**

TÜRKİYE EMLAK KREDİ BANKASI

(Basın : 60206 - A - 20397 — 59)

ŞEKERİ ORTA

MUZAFFER İZGÜ

— 18 —

— Ne? dedi Fidan.
Nine sordu:
— Geç mecit eder?
— Anam anam, vallaha istikbalim ana. Bu parayı göndermezsem İstanbul'a, getdi bizim istikbal, etmezler vallaha artis..
— Lan, dedi nine, bu gâvurun akı mı buu? Hem seni işde çalışdıracak, aşama gadar sandık çakacan, hem de yirmibeş lira?
— Yaa nene sen garışma be, dedi Rifat.
— Niye garışmayım lan? Seni gandırıcak. Hadi geynim, beni götür orya.
— İhtiyar kadın kalkmıştı bile ayağa. Rifat:
— Yaa nene otur, dedi.
— Niye oturacam lan, seni sabı bulup da gandırıcak, bak pezemenge, hem aşama gadar sandık çakdırın, hem de... Hem de... Geç mecitdi lan o?..
— Nene otur sen!
— Götür götür beni onun yanına. Ağzına yüzüne bi eyice ediveriyim.
Rifat bağırdı:
— Nene lillâh aşına htis!..
Nine susmadı:
— Biz o çocuğu nelernen böyüdük, pezemek depe depe gullansın diye mi? Gurşunlara gelesi inşallah, çoluğunda çocuğunda göresi inşallah..
Rifat:
— Anam anam, dedi tekrar.
— Yok oğlum, dedi anası.
— Anam anam!
— Vallaha yok oğlum. Varsa bedenime nal mih ossun.
— Gız anam anam..
— Lan yok dedim işde. Yaradacak deelim ya. Çalışsa bi yere gısaydın, gatr gadar oldun, utanınıyon mu, babanın parasını yemiye?
— Siz zaten hep böylesiniz. Bişey isdedik mi tamam, gatr gadar oldun, deve gadar oldun. Siz benim anam babam deel misiniz?
— N'olmuş anan babansak?
— Herkesinki veriyor.
— Var da veriyorlar.
— Lan nasıl isdemen şimdi Bekir ağanın çocuğu olmayı, hı nasıl isdemen?
— Get ol, dedi anası. Dutan mı var seni?
— Lan böyle be, fakirin garşısına bi kere şans çıkar, onu da fakirliği yüzünden değerlendiremez. Şans mı bu yanı?
Rifat, ninesine döndü:
— Sende yok mu nene? dedi.
— Vaaar, dedi nine. Nerden ossun lan!
— Eh, dedi oğlan. sen öltince bi gör nene, o yatağının altını, o hırkanın içini delik dilsik edip de paraları çıkarmazsam..
Nine, dizlerine vurmaya başladı:
— Aboov, yazının yüzünlün hayini, değların dışların hayini! diye bağırdı. Sık sık, ne duruyon, şimdi den sık da bak, ne var ne yok... Hay bağırsaklarını dışarında göresin sen e mi?
Rifat, bir kenara çekilerek kara kara düşünmeye başladı. Nine ise, söylendi durdu. Söylenmekten yorulunca, lâfı kocasına getirdi, gözleri sulandı ve fışır fışır ağladı.
Fidan:
— Bak lan Rifat, dedi biraz sonra. Ben sana bu parayı bulurum.
Rifat, anasının boynuna sarıldı:
— Gurban ana, dedi.
— Ama bi şartla?
— De ana.

— Bişe diyecem sana, heç-ağzını açmayacan.
— Kör olıyın açarsam.
— Bacın var ya..
— Eee?
— Çalışıyor.
— Ne?
— Hani heç ağzını açmıyacakdın?
— Açdık mı yaa? Sonra?
— Çalışıyor işde, o gadar.
— Lan desene biznen maytap geçiyordunuz siz. Dilber nerde, gomsuda, Dilber nerde, gomsuda.
— Gızcağız it ayağı yemiş gibi slırtmıyor ya senin gibi.
— Nerde çalışıyor?
— Bi gonfeksiyoncudadır. Don, mon dildiyor.
— Bilmez ki o dikmesini.
— Öğrendi..
Rifat, içinden çok kızdı ama, bir taraftan istikbalini düşününce, kızgınlığını belli etmedi. Onun da kolayı vardı. Yarın film gevirmeye başlar başlamaz, parayı yağdırırdı eve, ve de bir mektup yazardı, «Dilber derhal işten çıksın ve evde otursun.» Eşek gibi tutarlardı sözünlü.
— Eyi, dedi Rifat yenik, ne zaman verecen parayı?
— Bilmem... Ya bugün alacak para, ya da yarın. Getirir getirmez sana veririm..
Nine:
— Ya benim on lira? dedi.
Fidan cevap vermedi ona. Nine tekrarlardı:
— Ya benim on lira?
— Ne on lirası? dedi Rifat.
— Bana da on lira verecekti.
— Sen şimdi ayaz al, dedi. N'apacan sen on lirayı, benim gibi artis mi olacan?
— Vallaha ben isderim on liramı..
— Benim iş ossun, sana on lira deel, onbin lira... Tamam mı nene?
— İt doydur, Haydar yatdı.
— İti de, Haydar'ı da görün!..

Dilber, diktiği bilmem kaçınıcı sut. yeni patronu Şevket'in elinde buldu iş yerine geldiği zaman. Ondan erken de gelen olmamıştı o gün. Tanıdı kendi diktiği sutyeni. Çünkü, yalnız siyah renkte olanları o dikmişti tam bir hafta boyunca. Becerikli bir kız olduğuna kendisi de inanmıştı. İki sutyen bozmuştu hepsi o kadar, ama onları da patron iki makas darbesiyle, iki ufak numara sutyen yapıp çıkmıştı. Ve de mişti ki:

Akbaba

Haftalık Siyasal Mizah Mecmuası

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:

Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

İDARE YERİ :

**Divanyolu Kıldıfarer Caddesi,
No. 8 - 10, Daire: 3. İstanbul**

Telefon : 22 18 11

— Burda heç bişey araya getmez, aynınsı lokantacılık gibi. Geceden rı-lâv mı galdı, bugüne çorba. Gece-den tas kebabi mı galdı, bugün fa-sulyenin içine. Böyle yapmadı mı lokantacının yandığı gündür. Biz de öyle Dilber... Burda büyük bi donu bozduk mu, tamam anası geyemez gızı geyer, onu da mı bozduk, bu kez en ufak bacıları geyer. Bizim görevimiz milletin için geydirmek. Vetan bu görevi vermiş bize. Kadın milletin altını üstünü donatmak...

Patronu böyle konuşunca nedense hep kızarırdı Dilber. Oysa ki, epayl zamandır alışması gerekti buna. Pat-ronu, ne seks konuşuyordu, ne de, ondan bundan sadece iş konuşuyor-du. Bazı zamanlar, bir sutyeni, bir külotu kendi üzerinde sinadığı bile olurdu.

— Bak, derdi, işde şurası, valla-ha bunu geyen avradın hacetleri şu-ralardan fırlar. Dikişi biraz daha verevire dutturursaydınız, olmazdı. Amma, benim kestiğim galiba göre dikiş tamam. Gırır geçiyorsunuz, ondan sona dikiş gayıyor yana... Bak hele şuna bak, biri ufak biri büyük. Olur mu heç? Nerde göröl-müş biri ufak biri büyük hacet. Al-lah onları diremi diremine okkaya vurmuş da öyle yaratmış. Var ger-çi. bindebir çıkar öyle, biri ufak, biri büyük, amma olmaz ki, bunu satamayız ki tuhafiyecilere. Gerçi onun elinde olsa ne yapar yapar, müşteri kadını inandırarak elindeki bir tarafı ufak, bir tarafı büyük sut-yeni yutturur, ama biz yapamayız. Bunu ortadan böl, ufağına göre bir ufak, büyüğüne göre bir büyük da-ha dik, olsun iki sutyen... Sakın bir hatâ yapayım deme...

Her zaman tutar, yanında çalıştır-dığı bir aşık kızdan bahsedirdi:
— Sakın Müşerref gibi yapma ha... Sen bilmen Müşerrefi, öyleydi ki kafası, sağolsun bana üç hacetli sutyen bile dikti. Ne diyecen, giz-madım:

«Gardeşim bari oldu olacak, şö-yle yedi sekiz hacetli dikeydin de, zengin birinin dişi köpeğine satar-dık» dedim. Bir gün de tek bir yu-varlağın iki yanına iki tane kurdele dikmiş, bu da olmuş tek hacetli. U-tanmazdı da ha, yanlış, hatâsı or-taya çıkınca. Gösterdim kendine:

«Bu ne?» dedim.
«N'olacak, sutyen» dedi.
Gızdım o zaman:
«Gendine mi yaptın?» dedim.
«Benimki iki tane ki» dedi.
«Pekiyl, biz nerden bulacağız tek hacetli gadini?»
Ne dese beğenirsiniz:
«Ara da bul» dedi.

İşte ben böyle kızları bile çalış-tırdım yanımda. Çok şükür başgöz olup getti de gurtuldum. Üstelik burdan anasına danasına, sutyeninin üstüne sutyen dakar alıp götürür-dü. Hadi, gendi için bi dene, iki dene als, neyse, ulan sülâlenin sut-yeni Şevket'den mi sorulur? Valla-ha bilmem amma, belki beleş bulun-ca, babası bile dakmışdır, göğsümü sıcak dutsun diye.

Hep böyle anlatırdı işte patron Şevket usta. Arada bir, kızların ça-lıştığı yere başını uzatıp, hep o ay-nı sözleri:

«Çenesi işleyenin eli işlemez, eli işleyenin çenesi işlemez» demesine rağmen, kendisi insanı bir çeneye tuttu muymdu yarım saattan evvel bi-rakmazdı. Hele Dilber'i. Sanki kızı bir sutyen dikicisi değil de, saraya terzi başı yapacaktı? Dakikalarca sutyen üzerine, külot üzerine konfe-ranslar çeker, durur durur, İstan-bul'daki konfeksiyoncu ustasından anlatırdı:

«Ustaydı o usta... Adam Ermeniy-di amma, hâzâ ustaydı. Öyle, bizim gibi sıradan tuhafiyecilerle iş yap-mazdı. Tüm işi Beyoğlu İleydi. O-nun dikdiği donları, müdür avratla-rı, mebus avratları, sosyete avrat-ları geyerdi.

(Devamı var)

MİLLETLER GÜLYÖR

Akıl erdiremedi

Kırda dolaşan deli, bir uçak gürültüsü duyarak başını hava-ya kaldırdı. Evet, tam tepesinde bir uçak vardı. Şöyle döndü, dolaştı, bir iki takla attı ve tepe üstü inerek biraz ilerisinde top-rağa saplandı!

Omuzlarını silkerek olay yerinden uzaklaşan deli:
— Şu tayyareciler de amma aptal oluyolar, diye mırıldandı. Madem yerin altına girecek, o kadar yükseğe neden çıkarlar acaba?

Kış ortasında

Adam, elinde nefis iki salkım üzümle eve geldi. Karısı:
— Deli misin, diye bağırdı. Bu mevsimde, bu meyvelere dün-yanın parası verilir mi? Ama neyse, gene de beni dışındüğün için teşekkür ederim.
— Ama bunları senin için almadım ki, diye cevap verdi adam.
— Peki, kimin için aldın?
— Annene...
— Annemin varlığına bile tahammül edemezken nasıl akıl et-tin üzüm almayı?
— Geçenlerde söz arasında «Şimdi bir salkım üzüme ömrü-mün yarısını verirdim» demişti de...

Tamam mı, devam mı?

Alman, Fransız ve bir İngiliz dâvetli bulundukları masada o-turmuş, ufak ufak atıştırıyorlar.

Yemekler son derece nefis, iç-ki bol...

Fakat aksilik bu ya, gecenin en zevkli bir yerinde meydana gelen şiddetli bir deprem, bütün şehri sarstı!

Sarsılmayı, yudumladığı şara-bın kerametline yoran Alman:
— Aynı markadan bir şişe da-ha bulabilir miyiz acaba? diye sordu.

Fransız:
— Gerçekten nefismiş, diye söylendi.

Soğukkanlılıkla yerinden kal-kan İngiliz hâlâ sarsılmakta o-lan duvarlara bakarak:

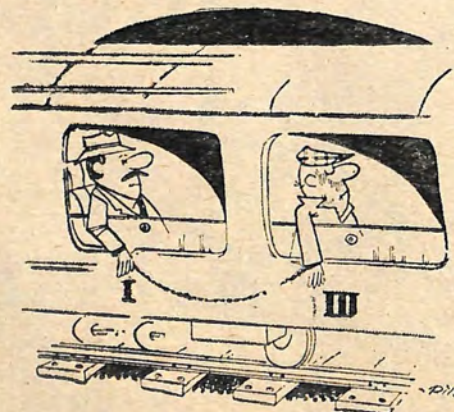
— Müşöler, dedi, yapalamayış başlayınca ben artık içmemem gerektiğini anlarım. Müsaadeleri-nizle!...

Ve kendinden emin adımlarla salon'dan çıktı, gitti.

Sebepler

— Bak hele! diye bağırdı ar-kadaşı. Hatırladığıma göre, ge-çenki rastlayışında bugünlerde tatil yapmak için Nice'de olaca-ğını söylemişti.

— Evet, dedi beriki. Bilirsin, insan ister; Tanrı isteği kabul e-der, fakat her şeyi bozmak için araya ille kadın girer!

Yazısız

— Aaa, nerede benim çimenle-rimle çiçeklerim?...

Doktorda

Doktora giden yargıcı:
— Kendimi hiç iyi hissetmiyo-rum doktor, dedi. İki aydır han-ğı dâvaya baksam, kimseyi mah-kûm edemiyorum!

Adı üstünde...

İtfaiye ekip şefini çağıran mü-dür:

— Sriptiz numaraları yapılan eğlence yerindeki yangını dört saatte söndürmüşsünüz, dedi. O kadar büyük müydü yangın?

Şef cevap verdi:
— Ashında biz yangını yarım saatte söndürdük ama...
— Ama'sı ne? Kılan üçbuçuk saatte ne yaptınız?
— Ancak adamlarımı toplaya-bildim!

Kolaylık

On-oniki yaşlarında gösteren genç müşterisine, kartpostal sa-tan kadın sordu:

— Bu yaşta Brigitte Baröt ve Sophia Loren'in çıplak resimle-rini almaya utanmıyor musun?
— Kendim için değil, babam için alıyorum, dedi çocuk. Bun-ları karnemin arasına sokunca, babamın imzalaması kolay olu-yor da...

Son arzu

İdam mahkûmunu sabaha kar-şı uyandırdılar:

— Son bir isteğiniz var mı?
— Evet, dedi hükümlü.
— Söyleyin, derhal yerine ge-tirelim.
— Olmeden önce bir şişe şam-panya içmek istiyorum.
— Emredersiniz, kaç tahlil ol-sun?
— 1985!

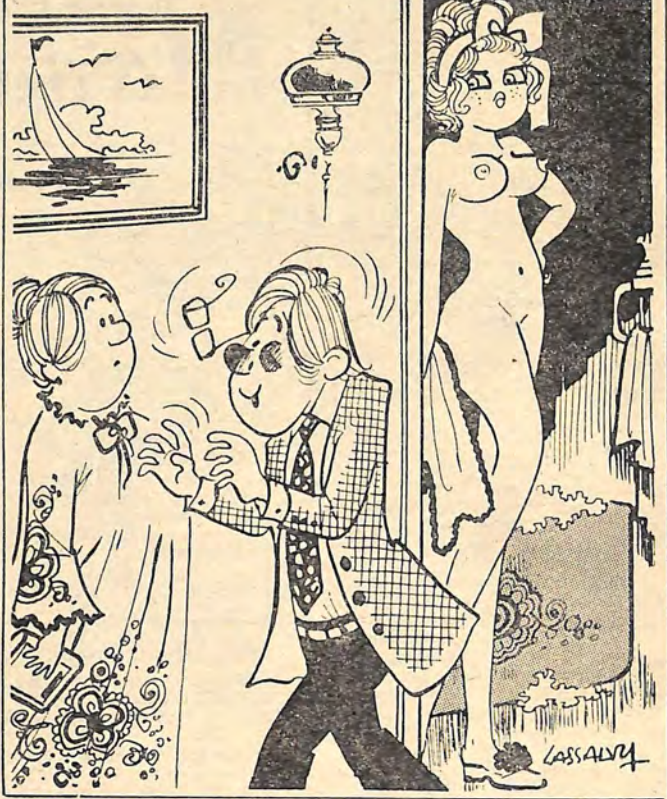

Yazısız

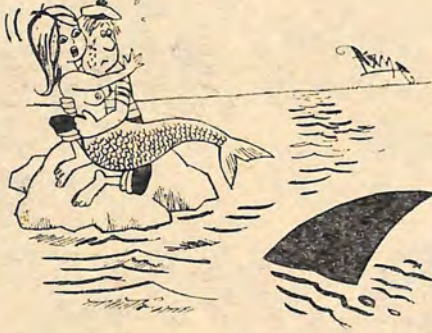

YAZISIZ

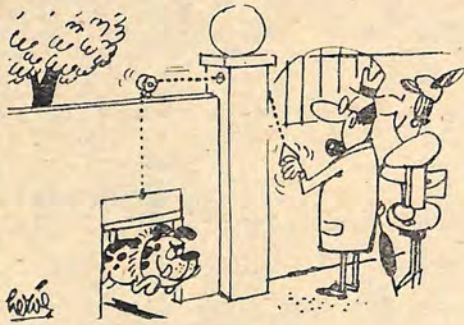
Dünya karika türleri!

— MERAK ETMEYİN BİR ŞEYİM YOK ... KIZINIZI GÖRÜNCE
GÖZÜM KARARDI...

— EYVAH, KOCAM !...

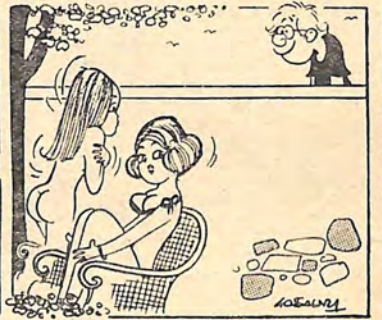
YAZISIZ

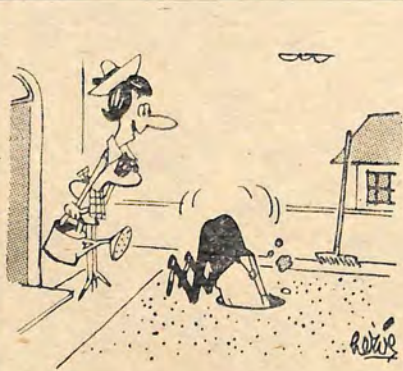
— BEN ARTIK GIPLAK
GÜNEŞ BANYOSU...

— YAPMAKTAN VAZ
GEÇTİM GÜNKÜ...

— KOMŞUMUZUN OĞLUNUN BOYU
İKİ METREDEN FAZLAYMIŞ !...

— NASIL, FASULYELERİN YEŞERMEĞE
BAŞLAMISLAR MI ?..

YAZISIZ

— ORTADAKİ YUMURTALARI İSTİYORUM.
ONLARA KURDELE KOYAR MISINIZ ?..

HUZUR ÇEKİLİŞİNDE

İstanbul **HARBİYE** ve
FENERBAHÇE'de

Lüks apartman daireleriyle

100.000

ve

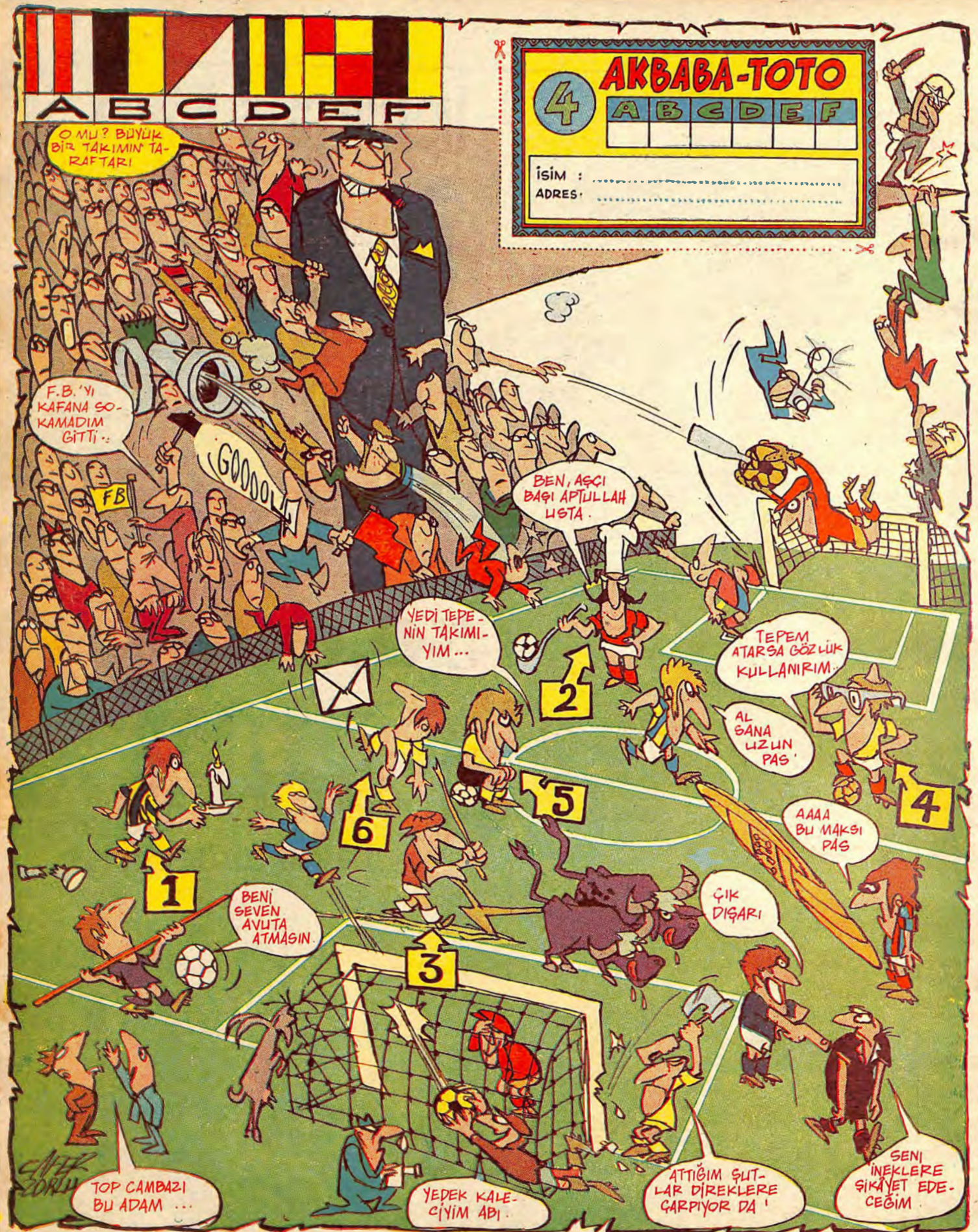
50.000 liralık

ikramiyeler

sizleri de huzura
kavuşturacaktır.

GARANTİ
BANKASI

Yukarıdaki karikatürde 6 futbolcu 1'den 6'ya kadar numaralanmıştır. Karikatürün üst sol köşesinde ise 6 spor kulübümüzün renkleri A'dan F'ye kadar harflerle gösterilmiştir. (AKBABA — TOTO kuponunda da aynen bu harflerle gösterilmiştir.)

Buna göre hangi futbolcunun, hangi kulüpten olduğunu bulup AKBABA — TOTO kuponundaki harflerin altındaki içi boş karelere uygun sayıları yazınız.

NOT: Yarışmamız on sayı sürecektir. Okurlarımız, bir sayının AKBABA — TOTO kuponunu doldurup gönderebilecekleri gibi on sayının kuponlarını birlikte de yollayabilirler.